

د پاچاهانو لومړی کتاب

داود پاچا په خپل زور عمر کې

۱ داود پاچا ډېر زور شوی ؤ او سره له دې چې د هغه خدمتگارانو هغه په کمپلو باندې پټاوه، خو بیا هم هغه نه تودېده.

۲ نو درباریانو یې هغه ته وویل: «علیحضرته، مونږ ته اجازه راکړئ چې یوه پېغله راپیدا کړو چې ستاسو خدمت وکړي. هغه به ستاسو په څنگ کې څملي او تاسو به تود وساتي.»

۳ هغوی په ټولو اسراییلو کې یوه ښکلې پېغله ولټوله او په شونم کې هغوی د ابیشک په نوم یوه انجلی پیدا کړه او هغه یې پاچا ته راوستله. ۴ هغه ډېره ښکلې وه او د پاچا خدمت به یې کاوه او پام به یې ساته، خو پاچا د هغې سره یوځای نه شو.

ادونیا د تخت دعوه کوي

۵ نو د داود زوی ادونیا چې مور یې حجیت نومېدله، هغه د پاچاهۍ دعوه وکړه. نو هغه څو جنگي ګاډۍ، اسونه او پنځوس کسان د بدرګې دپاره ځان ته تیار کړل. ۶ پلار یې داود د ده په کارونو کې هېڅکله لاس وهنه نه کوله. پرته له دې، هغه ډېر ښکلې ځوان ؤ او د ابشالوم څخه وروسته د هغه مشر زوی ؤ. ۷ ادونیا د زرویه د زوی یوآب او ایباتار کاهن سره خبرې وکړې او هغوی موافقه وکړه چې د هغه څخه ملاتړ وکړي. ۸ خو صادق کاهن، بنایاه د یهویداع زوی، ناتان نبی، شمعی، رییعی او د داود ساتونکي قوماندان د ادونیا طرفداران نه وو.

۹ یوه ورځ ادونیا د زوحلت تیرې ته نژدې چې د روجل د چینې تر څنګه ده، پسونه،

غويان او چاغ سخوندران قرباني کرل او هغه خپلو ورونو يعني د پاچا نورو زامنو او ټولو شاهي درباريانو ته چې د يهودا څخه وو، بلنه ورکړه چې د قرباني مېلمستيا ته راشي. (۱۰) خو هغه ناتان نبي، بناياه، د پاچا د ساتونکو قوماندان او خپل ورور سليمان ته بلنه ورنه کړه.

سليمان پاچا کيږي

(۱۱) بيا ناتان د سليمان مور بتشيع ته ورغی او د هغې څخه يې پوښتنه وکړه: «ايا تا نه دي اورېدلي چې د حجيت زوی ادونيا پاچا شوی دی؟ او داود پاچا په دې هکله هېڅ خبر نه دی! (۱۲) که چېرې غواړې چې خپل ژوند او د خپل زوی سليمان ژوند وژغورې، نو زه تاته مشوره درکوم. (۱۳) هغه دا چې سمدلاسه داود پاچا ته ورشه او ورته ووايه: اعليحضرته، ايا تاسو زما سره دا قسم نه و خوړلی چې په رښتيا سره به زما زوی سليمان ستاسو څخه وروسته پاچا شي او هغه به ستاسو په تخت باندې کښېني؟ نو بيا ولې ادونيا پاچا شوی دی؟» (۱۴) ناتان زياته کړه: «هغه شپه چې ته د داود پاچا سره خبرې کوي، زه به درننوخم او ستا خبرې به تاييد کړم.»

(۱۵) نو بتشيع د زاړه پاچا د ليدلو دپاره د هغه د خوب کوتې ته ورننوتله چېرته چې ابيشگ چې د شونم څخه وه د هغه خدمت کاوه. (۱۶) بتشيع د درناوي په خاطر ټيټه شوه. پاچا پوښتنه وکړه: «ته څه غواړې؟» (۱۷) هغې ځواب ورکړ: «اعليحضرته، تاسو ما سره ستاسو د څښتن خدای په نوم قسم خوړلی و چې ستاسو څخه وروسته به زما زوی سليمان پاچا شي. (۱۸) خو گورئ، ادونيا مخکې له مخکې پاچا شوی دی او تاسو په دې هکله هېڅ خبر نه یئ. (۱۹) هغه ډېر غويان، چاغ سخوندران او پسونه قرباني کرل او ستاسو ټول زامن، ابياتار کاهن او ستاسو د لښکرو قوماندان يوآب يې دې مېلمستيا ته راوبلل، خو ستاسو زوی سليمان ته يې بلنه ورنه کړه. (۲۰) اعليحضرته، د ټولو اسراييليانو سترگې

ستاسو په لور دي چې تاسو ورته دا ووايي چې له تاسو وروسته به څوک پاچا شي. (٢١)
که چېرې تاسو داسې ونه کړئ، کله چې تاسو مړ شئ، نو زما د زوی سلیمان او زما سره به
د مجرمانو په شان چلند وشي.»

(٢٢) په هغې شېبه کې چې بتشبع د پاچا سره خبرې کولې، ناتان نبي راورسېده. (٢٣)
خلکو پاچا ته خبر ورکړ: «دا دی ناتان نبي دلته دی.» نو هغه د پاچا حضور ته ورغی او د
درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. (٢٤) ناتان وویل: «اعلیحضرت، ایا تاسو
دا اعلان کړی دی چې له تاسو وروسته به ادونیا پاچا شي او هغه به ستاسو په تخت باندې
کښېني؟ (٢٥) نن هغه تللی دی او زیات شمېر غویان، چاغ سخوندان او پسونه یې قرباني
کړي دي. هغه ستاسو ټولو زامنو، د لښکرو قوماندانانو او ایباتار کاهن ته بلنه ورکړې ده.
همدا اوس هغوی د هغه سره خوري او څښي او وايي: ژوندی دې وي ادونیا پاچا! (٢٦)
خو اعلیحضرت، هغه زه، صادق کاهن، بنایاه او سلیمان نه یو بللي. (٢٧) ایا ادونیا دا کار
ستاسو اعلیحضرت د فرمان سره سم کړی دی؟ ځکه چې ستاسو درباریان خبر نه دي چې
ستاسو نه وروسته به څوک پاچا شي او د پاچاهۍ په تخت به کښېني.»

(٢٨) نو داود پاچا وویل: «بتشبع دننه راوغوړئ.» نو هغه راغله او د پاچا په حضور کې
و درېدل. (٢٩) په دې وخت کې پاچا هغې ته وویل: «د هغه ژوندي څښتن په نوم چې زه
یې د ټولو سختیو څخه ژغورلی يم قسم خورم، (٣٠) زه به نن په یقین سره هغه کار سرته
ورسوم چې د هغه په هکله مې ستا سره د څښتن، یعنې د اسراییلو د خدای په نوم قسم
خوړلی ؤ، چې زما څخه وروسته به ستا زوی سلیمان پاچا شي او هغه به زما په ځای زما
په تخت باندې کښېني.»

(٣١) نو بیا بتشبع د درناوي په خاطر ټیټه شوه، وپي ویل: «زما بادار، داود پاچا دې تل
ژوندی وي!»

٣٢ داود پاچا وويل: «صادوق كاهن، ناتان نبي او د يهوداداع زوى بناياه دننه راوغواړئ.»
كله چې هغوى د پاچا حضور ته راغلل، ٣٣ پاچا هغوى ته وويل: «زما درباريان درسره
واخلئ، زما زوى سليمان زما په خپلې قچرې باندې سپور كړئ او د جيحون د چينې پورې
يې بدرگه كړئ. ٣٤ صادوق كاهن او ناتان نبي دې هلته د اسراييلو د پاچا په توگه د هغه
سر په تېلو غوړ كړي. وروسته له هغې سرنى وغږوئ او داسې چيغې ووهئ: ژوندى دې وي
سليمان پاچا! ٣٥ سليمان مخكې او تاسو په هغه پسې بېرته دلته راشئ او هغه دې زما په
تخت باندې كښېني او زما په خاى دې پاچاهي وكړي. ځكه چې هغه مې د اسراييلو او
يهودا مشر ټاكلې دى.»

٣٦ بناياه د پاچا په ځواب كې وويل: «آمين! ستاسو څښتن خداى دې قبول كړي! ٣٧
لكه څنگه چې څښتن ستاسو اعليحضرت سره مل ؤ، د سليمان سره دې هم مل وي او د
هغه پاچاهي دې د ستاسو د پاچاهي څخه هم ډېره لويه كړي.»

٣٨ نو صادوق كاهن، ناتان نبي، بناياه او د پاچا ساتونكي يعنې كريتيان او فليتيان لاړل،
سليمان يې د داود پاچا په قچره باندې سپور كړ او هغه يې د جيحون د چينې پورې بدرگه
كړ. ٣٩ صادوق كاهن د سپېڅلې خېمې څخه د تېلو بڼكر راواخيست او د سليمان سر يې
غوړ كړ. له هغې وروسته هغوى سرنى وغږاوه او ټولو خلكو چيغې ووهلې: «ژوندى دې وي
سليمان پاچا!» ٤٠ بيا ټول د سليمان پسې اورشليم ته راستانه شول. هغوى داسې شپېلۍ
غږولې او د خوشحالي چيغې وهلې چې ځمكه يې لړزوله.

٤١ كله چې ادونيا او د هغه مېلمنو د ډوډۍ خوراك پاى ته رساوه، هغوى شورماشور
واورېد. كله چې يوآب د سرنى اواز واورېده، هغه پوښتنه وكړه: «په بڼار كې دا شورماشور د
څه دپاره دى؟» ٤٢ مخكې له دې چې هغه خپلې خبرې خلاصې كړي، د ابياتار كاهن
زوى يوناتان راوړسېد. ادونيا وويل: «دنه راشه! ته د عزت وړ سړى يې، تا به خامخا بڼه

خبر راوړی وي.»

٤٣ یوناتان خواب ورکړ: «هېڅ نه! زمونږ بادار داود سلیمان پاچا کړ. ٤٤ هغه صادق کاهن، ناتان نبی، بنایاه، د پاچا ساتونکي یعنی کریتیان او فلیتیان د سلیمان سره ولېږل او هغه یې د پاچا په قچره باندې سپور کړ. ٤٥ صادق کاهن او ناتان نبی د جیحون د چینې سره د هغه سر په تېلو غوړ کړ چې پاچا شي. بیا هغوی ښار ته ننوتل، د خوشحالی چيغې یې وهلې او خلکو شورماشور جوړ کړ. دا هغه شورماشور دی چې تاسو واورېده. ٤٦ نو اوس سلیمان په تخت باندې ناست دی. ٤٧ بله خبره دا چې درباریان د مبارکۍ دپاره زمونږ بادار، داود پاچا ته راغلي دي او وایي: ستاسو خدای دې د سلیمان نوم د ستاسو د نوم څخه هم زیات مشهور کړي او د هغه پاچاهي دې د ستاسو د پاچاهۍ څخه هم لویه کړي! او پاچا په خپل کت کې سجده وکړه ٤٨ او ویې ویل: د اسراییلو څښتن خدای ته دې ثنا وي، چا چې نن ورځ زما د اولادې نه یو کس غوره کړ چې زما په ځای په تخت باندې کښېني او زه یې پرېښودم چې هغه په خپلو سترگو ووينم.»

٤٩ په دې خبره د ادونیا ټول مېلمانه ووېرېدل، پاڅېدل او هر یو په خپله لاره لاړ. ٥٠ خو ادونیا د سلیمان له وېرې سپېڅلې خېمې ته لاړ او د خپل ژوند د ژغورلو دپاره یې هغه ښکرونه چې د قربانۍ د ځای په کنجونو کې وو، ونيول. ٥١ سلیمان پاچا ته خبر ورکړل شو چې ادونیا د هغه څخه وپریږي، د قربانۍ د ځای ښکرونه یې کلک نیولي دي او وایي: «زه غواړم چې سلیمان پاچا دې اول ماته قسم وخورې چې هغه به ما نه وژني.»

٥٢ سلیمان په خواب کې وویل: «که چېرې هغه دا ثابت کړي چې وفادار سړی دی، نو د هغه د سر یو ویښته به هم کم نه شي، خو که هغه خیانت وکړي وبه وژل شي.» ٥٣ نو سلیمان پاچا سړي ولېږل او هغه یې د قربانۍ د ځای څخه رابښکته کړ. هغه راغی او د درناوي په خاطر یې سلیمان پاچا ته خپل سر تیت کړ او سلیمان هغه ته وویل: «خپل کور

سليمان ته د داود وصيت

۲ (۱) كله چې د داود د مړينې وخت رانژدې شو، خپل زوی سليمان يې راوغوښت او خپل وصيت يې ورته وکړ: (۲) «زما د مړينې وخت رارسېدلی دی، نو قوي او زړور اوسه (۳) او څه چې ستا څښتن خدای يې درڅخه غواړي هماغسې وکړه. د هغه په لاره لار شه او د هغه په قوانينو او حکمونو باندې لکه څنگه چې د موسی په شريعت کې ليکل شوي دي عمل وکړه، ترڅو په هر کار کې چې ته يې کوي او هر چېرته چې ځې نېکمرغه اوسې. (۴) که چېرې د هغه اطاعت وکړې، نو څښتن به هغه وعده عملي کړي چې زما سره يې کړې وه. ماته يې ويلې وو: ستا اولاده به تر هغې پورې په اسراييلو باندې حکومت کوي، ترڅو پورې چې هغوی په وفاداری او د زړه له کومي زما حکمونو ته غاړه کېږدي.

(۵) بله خبره دا چې تاته په یاد دي چې د زرويه زوی يوآب زما سره څه وکړل، هغه د اسراييلو د لښکرو قوماندانان يعنې ابير د نير زوی او عماسا د يتر زوی ووژل. هغوی يې د سولې په وخت کې د هغو وژنو په بدل کې ووژل چې د جگړې په وخت کې يې وژلي وو. د هغه لاسونه د بې گناه سربو په وينو ککړ دي. (۶) ته د عقل نه کار واخله، هغه مه پرېږده چې سپين ږيری شي او په طبيعی مرگ مړ شي. (۷) خو د جلعادي برزلاي په زامنو باندې مهربانه اوسه او هغوی په هغو خلکو کې شامل کړه چې ستا په دسترخوان باندې ډوډی خوري. ځکه كله چې زه ستا د ورور ايشالوم څخه وتښتېدم هغوی زما سره ودرېدل. (۸) یاد ساته چې شمعي د بنياميني جيرا زوی چې د بحوريم څخه دی، هم ستا سره دی. په هغه ورځ چې زه محنايم ته لاړم، هغه په ما باندې ډېر سخت لعنت ووايه. خو كله چې هغه زما د ليدلو دپاره د اردن د سيند غاړې ته راغی، ما د څښتن په نوم هغه ته قسم وخور چې زه به هغه ونه وژنم. (۹) خو ته هغه بې سزا مه پرېږده. ته پوه سړی يې او په دې باندې

پوهېرې چې د هغه سره باید څه وکړي. که څه هم هغه سپین بری دی، باید ووژل شي.»

د داود مړینه

١٠ داود مړ شو او د داود په ښار کې ښخ شو. ١١ هغه څلوېښت کاله په اسراییلو باندې پاچاهي وکړه - اووه کاله په حبرون کې او درې دېرش کاله په اورشلیم کې. ١٢ نو سلیمان د خپل پلار داود په تخت باندې کښېناست او د هغه پاچاهي تینګه شوه.

د ادونیا وژنه

١٣ یوه ورځ د حجیت زوی ادونیا د سلیمان مور بتشع ته ورغی. بتشع د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ته د سولې سره راغلی یې؟» هغه ځواب ورکړ: «هو، د سولې سره.» ١٤ بیا هغه زیاته کړه: «زه غواړم ستاسو سره خبرې وکړم.» هغې ځواب ورکړ: «څه غواړي چې ووايي؟» ١٥ هغه وویل: «لکه څنګه چې تاسو پوهېرئ، پاچاهي زما وه. ټولو اسراییلیانو ماته د پاچا په سترګه کتل. خو هرڅه بدل شول او زما ورور پاچا شو ځکه چې دا د څښتن رضا وه.» ١٦ اوس زه یوه غوښتنه لرم، هیله ده چې هغه رد نه کړي.» بتشع ځواب ورکړ: «څه غوښتنه؟» ١٧ هغه ځواب ورکړ: «د سلیمان پاچا څخه غوښتنه وکړي چې هغه ځوانه ښځه ایشګ چې د شونم څخه ده، ماته راکړي چې واده ورسره وکړم. زه پوهېرم چې هغه به ستاسو غوښتنه رد نه کړي.» ١٨ هغې ځواب ورکړ: «پېر ښه، زه به ستا دپاره د پاچا سره خبرې وکړم.»

١٩ نو بتشع سلیمان پاچا ته ورغله چې د هغه سره د ادونیا په هکله خبرې وکړي. پاچا خپلې مور ته د هرکلي ویلو دپاره راپاڅېده او هغې ته یې د درناوي سر تیت کړ. بیا هغه په خپل تخت باندې کښېناست او بل تخت یې راوغوښت او مور یې د هغه ښي لاس ته په تخت باندې کښېناستله. ٢٠ بتشع وویل: «ستا څخه یوه کوچنۍ غوښتنه لرم، هغه رد نه

کړې. «پاچا په ځواب کې وويل: «ای زما مورې، ووايه، زه به ستا غوښتنه رد نه کړم.»» (۲۱)

نو هغې وويل: «پرېږده چې ستا ورور ادونيا د اييشگ سره واده وکړي.»» (۲۲) پاچا پوښتنه وکړه: «ولې زما څخه غواړې چې اييشگ هغه ته ورکړم؟ کېدای شي چې دا هم زما څخه وغواړې چې تخت هم ورته ورکړم. اخر هغه زما مشر ورور دی او ابياتار کاهن او يوآب د هغه پلویان دي.»» (۲۳) نو سليمان پاچا د څښتن په نوم قسم وخور او وېې ويل: «که چېرې ادونيا مې د دې غوښتنې په خاطر ژوندی پرېښود، نو خدای دې ما ووژني.» (۲۴)

څښتن زه د خپل پلار داود په ځای پاچا کړی يم او زما پاچاهي يې ټينگه کړې ده. هغه خپله وعده تر سره کړې ده او ماته او زما اولادې ته يې پاچاهي ورکړې ده. زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ادونيا به همدا نن ووژل شي!» (۲۵) نو سليمان بناياه د يهوياذاع زوی ته حکم وکړ، هغه لاړ او ادونيا يې وواژه.

د ابياتار شړل او د يوآب وژنه

(۲۶) پاچا ابياتار کاهن ته وويل: «بېرته خپلې ځمکې او ځای عناتوت ته لاړ شه. ته د مرگ لايق يې، خو اوس دې نه وژنم، ځکه چې هغه وخت چې ته زما د پلار داود سره وې، د څښتن تعالی د لوظ صندوق به دې د هغه سره وړلو. په ټولو سختيو کې د هغه سره يوځای وې.»» (۲۷) نو سليمان ابياتار د څښتن د کاهنتوب څخه لېرې کړ. په دې ډول يې د څښتن هغه خبره تر سره کړه چې د عیلي کاهن او د هغه د اولادې په اړه يې په شيلوه کې کړې وه.

(۲۸) کله چې يوآب د دې پېښې څخه خبر شو، هغه د څښتن څېمې ته وتښتېده او د قربانۍ د ځای ښکرونه يې ونيول. يوآب د ادونيا ملاتړ کاوه، خو د ابشالوم څخه يې ملاتړ نه و کړی. (۲۹) سليمان پاچا خبر شو چې يوآب د څښتن څېمې ته تښتېدلی دی او د قربانۍ د ځای په خوا کې دی. نو سليمان بناياه ته امر وکړ: «لاړ شه او هغه ووژنه!» (۳۰)

هغه د خښتن خېمې ته ورغی او یوآب ته یې وویل: «پاچا حکم کوي چې دباندي راووځه.» یوآب په ځواب کې وویل: «نه، زه غواړم چې دلته مړ شم.» بنایاه بېرته پاچا ته ورغی او د یوآب خبره یې ورته وکړه. (٣١) نو بیا پاچا بنایاه ته امر وکړ: «څنگه چې هغه وایي هماغسې وکړه. هغه ووژنه او بنځ یې کړه، ترڅو د هغو بې گناه خلکو د وینو د ملامتی څخه چې یوآب توی کړې وې، زه او زما د پلار نوره اولاده پاکه شي. (٣٢) خښتن به یوآب ته د هغو قتلونو په خاطر سزا ورکړي چې هغه کړي وو او زما پلار داود د هغو څخه خبر نه ؤ. یوآب هغه دوه سړي ووژل چې د هغه څخه نېک او ډېر ښه وو، یعنې ابنیر د اسراییلو د لښکرو قوماندان او عماسا د یهودا د لښکرو قوماندان. (٣٣) د هغوی د قتلونو سزا به د تل دپاره د یوآب او د هغه د اولادې په غاړه وي. خو خښتن به تل د داود اولادې ته چې د هغه په تخت باندې کښېني، سوله ور په برخه کړي.» (٣٤) نو بنایاه سپېڅلې خېمې ته لاړ او یوآب یې وواژه. د هغه مړی په خپله ځمکه کې چې په دښته کې وه، بنځ شو. (٣٥) پاچا د یوآب په ځای بنایاه د لښکرو قوماندان کړ او صادق کاهن یې د ایباتار په ځای وټاکه.

د شمعي وژنه

(٣٦) نو پاچا شمعي راوغوښت او هغه ته یې وویل: «د خپل ځان دپاره په اورشلیم کې کور جوړ کړه او هلته اوسېږه، خو بل هېڅ چېرته لاړ نه شي.» (٣٧) هغه ورځ چې ته لاړ شي او د قدرون له درې څخه پورې وځي، نو پوه شه چې ته به مړ شي او خون به یې ستا په غاړه وي.» (٣٨) شمعي پاچا ته په ځواب کې وویل: «ډېر ښه اعلیحضرته! څنگه چې تاسو وایئ هماغسې به وکړم.» نو شمعي د ډېرې مودې دپاره په اورشلیم کې پاتې شو.

(٣٩) خو درې کاله وروسته د شمعي دوه غلامان د جت پاچا اخیش د معکه زوی ته وتښتېدل. کله چې شمعي واورېدل چې هغوی په جت کې دي، (٤٠) هغه په خپل خره

باندې کته واچوله او اخیش پاچا ته ورغی چې خپل غلامان پیدا کړي. هغه یې پیدا کړل او بېرته یې خپل کور ته راوستل. (٤١) کله چې سلیمان ته خبر ورسېده چې شمعي د اورشلیم څخه جت ته تللی ؤ او بېرته راستون شوی دی، (٤٢) پاچا شمعي راوغوښت او هغه ته یې وویل: «ایا تاته مې د څښتن په نوم قسم او خبرداری نه ؤ درکړی چې په هغه ورځ چې د اورشلیم نه ووځي او بل چپرته لاړ شي، مړ به شي؟ تا هغه وخت زما امر ومانه. (٤٣) نو ولې دې هغه قسم مات کړ چې د څښتن سره دې کړی ؤ او زما د امر څخه دې هم سرغړونه وکړه؟» (٤٤) همدارنگه پاچا شمعي ته وویل: «ته په خپل زړه کې په خپلو هغو ټولو بديو باندې پوهېږې چې زما د پلار داود سره دې کړې دي. اوس به څښتن تاته ستا د بدو کارونو سزا درکړي. (٤٥) خو څښتن به ماته برکت راکړي او هغه به د داود پاچاهي تل تر تله ټینګه وساتي.» (٤٦) نو بیا پاچا بناپاه ته حکم وکړ او هغه شمعي دباندې وویست او ویې واژه.

نو پاچاهي د سلیمان په لاسونو کې ټینګه پاتې شوه.

سلیمان او د حکمت غوښتنه

(دوهم تواریخ ١: ٣-١٢)

٣ (١) سلیمان د مصر د پاچا فرعون سره یو تړون وکړ او د هغه د لور سره یې واده وکړ. هغه یې راوستله چې تر هغې پورې د داود په ښار کې واوسېږي ترڅو پورې چې هغه د خپلې ماڼۍ، د خدای د کور او د اورشلیم شاوخوا دېوال د جوړولو کار سرته ورسوي. (٢) تر هغه وخته پورې لا د څښتن دپاره کور نه ؤ جوړ شوی، نو ځکه به قوم په مختلفو سیمه ییزو عبادت ځایونو کې قربانۍ کولې.

(٣) سلیمان د څښتن سره مینه کوله او د خپل پلار داود د لارښوونو له مخې یې عمل

کاوه. خو هغه هم د عبادت په مختلفو سیمه یزو ځایونو کې قربانۍ کولې او خوشبويي یې سوځوله. (۴) پاچا جبعون ته لار چې هلته قربانۍ وړاندې کړي، ځکه چې هغه د قربانۍ کولو تر ټولو مشهور ځای ؤ. سلیمان به د قربانۍ په هغه ځای کې زر سوځېدونکې نذرانې وړاندې کولې. (۵) یوه شپه په جبعون کې څښتن خدای هغه ته په خوب کې ورنښکاره شو او پوښتنه یې ترې وکړه: «څه غواړې چې تاته یې درکړم؟» (۶) سلیمان په ځواب کې وویل: «تا تل د خپل غلام یعنې زما د پلار داود سره ډېره مینه ښودلې ده او هغه تاته وفادار، نېک او صادق ؤ. هغه ته دې خپله زیاته او نه بدلېدونکې مینه وښودله چې هغه ته دې زوی ورکړ چې نن ورځ د هغه په ځای پاچاهي کوي. (۷) نو بیا، ای زما څښتن خدایه، تا خپل غلام زما د پلار داود په ځای پاچا کړ. خو زه د یو کوچني ماشوم په شان یم او په دې باندې نه پوهېږم چې څنگه پاچاهي وکړم. (۸) زه د هغه قوم په منځ کې اوسېږم چې تا د خپل ځان دپاره غوره کړی دی، هغه قوم چې دومره زیات دی چې نه شمېرل کېږي. (۹) نو ماته پوهه او حکمت راکړه چې ستا په قوم باندې په عدالت سره حکومت وکړم او د ښو او بدو ترمنځ فرق وکړم. که نه، نو څوک کولای شي چې ستا په دې لوی قوم باندې پاچاهي وکړي؟»

(۱۰) څښتن خوشحاله شو چې سلیمان دغه غوښتنه کړې ده. (۱۱) نو خدای هغه ته وویل: «څرنگه چې تا دا وغوښتل او د خپل ځان دپاره دې نه د زیات عمر هیله وکړه، نه دې د شتمنۍ او نه دې د خپلو دښمنانو مرگ وغوښت، بلکې د پوهې او حکمت هیله دې وکړه چې په عدل سره پاچاهي وکړي. (۱۲) څه چې تا غوښتي دي زه به یې درکړم. زه به تاته داسې پوهه او حکمت درکړم، چې له دې څخه مخکې هم د چا سره نه وو او وروسته به هم د چا سره نه وي. (۱۳) برسېره پردې هغه څه چې تا نه دي غوښتي زه به یې درکړم، یعنې شتمني او عزت دواړه، ترڅو ستا په ژوند کې په پاچاهانو کې څوک ستا سره برابر نه شي. (۱۴) او که چېرې زما اطاعت وکړې او د خپل پلار داود په شان زما د قوانینو او حکمونو څخه پیروي وکړې، زه به درته زیات عمر درکړم.»

١٥) نو سلیمان راوینس شو او پوه شو چې خښتن ورسره په خوب کې خبرې کړې دي. بیا هغه اورشلیم ته لاړ، د خښتن د لوظ صندوق ته مخامخ ودرېده او سوځېدونکې او د سلامتی نذرانې یې خښتن ته وړاندې کړې. له هغې وروسته یې خپلو ټولو درباریانو ته مېلمستیا ورکړه.

د سلیمان عادلانه قضاوت

١٦) یوه ورځ دوه بدلمنې ښځې پاچا ته راغلې او د هغه په مخکې ودرېدلې. ١٧) د هغوی څخه یوې وویل: «وبخښئ، اعلیحضرته! زه او دغه ښځه په یو کور کې اوسېږو. هغه وخت چې زما ماشوم پیدا شو هغه زما سره په دې کور کې وه. ١٨) زما د ماشوم د زېږېدلو په درېمه ورځ هغې هم یو ماشوم وزېږاوه. په هغه کور کې یوازې مونږ وو او زموږ څخه پرته هلته بل هېڅوک نه ؤ. ١٩) نو یوه شپه هغې ښځې په خوب کې خپل ماشوم د ځان لاندې کړی ؤ او هغه مړ شوی ؤ. ٢٠) نو د شپې په نیمايي کې چې کله زه ویده وم، هغه راپاڅېدلې وه او زما زوی یې زما له څنگ څخه اخیستی ؤ. هغه یې خپله غېږه کې او خپل مړ زوی یې زما په غېږه کې اچولی ؤ. ٢١) کله چې سهار راپاڅېدم چې خپل ماشوم ته شیدې ورکړم، ومې لیدل چې هغه مړ دی! ما په غور سره په رڼا کې هغه ته وکتل او ومې لیدل چې هغه زما زوی نه دی.» ٢٢) هغې بلې ښځې وویل: «نه! ژوندی ماشوم زما دی او مړ ماشوم ستا دی.» لومړنۍ ښځې بېرته په ځواب کې وویل: «نه! مړ ماشوم ستا دی او ژوندی زما دی!» نو هغوی د پاچا په حضور کې یو تر بله شخړه وکړه.

٢٣) پاچا وویل: «تاسو دواړه دا دعوه لرئ چې ژوندی ماشوم زما دی او مړ ماشوم زما نه دی.» ٢٤) نو پاچا وویل: «ماته توره راوړئ.» نو کله چې هغوی پاچا ته توره راوړه، ٢٥) بیا هغه حکم وکړ: «دا ژوندی ماشوم دوه ټوټې کړئ او نیم یې یوې ته ورکړئ او نیم یې بلې ته ورکړئ.» ٢٦) هغه ښځه چې د ژوندي ماشوم اصلي مور وه، زړه یې په خپل

ماشوم باندې وسوځېده او پاچا ته يې وويل: «اعليحضرته! مهرباني وكړئ دا ژوندی ماشوم هغې ته وركړئ! هغه مه وژنئ!» خو هغې بلې بنځې وويل: «نه دې زما وي او نه دې ستا وي. هغه دوه ټوټې كړئ!» ﴿٢٧﴾ هغه وخت پاچا خپله پرېكړه وكړه: «ماشوم مه وژنئ! هغه لومړنۍ بنځې ته وركړئ ځكه چې هغه يې اصلي مور ده.»

﴿٢٨﴾ كله چې د اسراييلو ټولو خلكو واورېدل چې پاچا دا قانوني پرېكړه كړې ده، د هغوی په نظر كې پاچا ډېر د عزت وړ شو، ځكه هغوی وليدل چې خدای هغه ته حكمت وركړی دی چې په عدل سره پاچاهي وكړي.

د سليمان لوړ رتبه مامورين او واليان

٤ ﴿١﴾ نو سليمان پاچا په ټولو اسراييلو باندې پاچاهي كوله ﴿٢﴾ او دا د هغه لوړ رتبه مامورين وو:

عزريا د صادق زوی - كاهن.

﴿٣﴾ اليحورف او اخيا د شيشه زامن - د هغه منشيان.

يهوشافاط د اخيلود زوی - د پېښو د ثبتولو مسوول.

﴿٤﴾ بناياه د يهوياذاع زوی - د لښكرو قوماندان،

صادوق او ابياتار - كاهنان.

﴿٥﴾ عزريا د ناتان زوی - د سيمه ييزو واليانو مشر.

زابود د ناتان زوی - كاهن او د پاچا شخصي مشاور.

﴿٦﴾ اخيشار - د پاچا د ماني مشر.

ادونيرام د عبدا زوی - د بېگاری كارونو مشر.

٧ سلیمان د ټولو اسراییلو دپاره دولس سیمه ییز والیان وټاکل. هغوی به د پاچا او د هغه د کورنۍ دپاره د خپلو سیمو څخه خوراک تیاراوه او د دې دپاره به هر والي په کال کې د یوې میاشتې دپاره مسوول ؤ. ٨ د هغو والیانو او سیمو نومونه چې هغوی یې مشران وو، په لاندې ډول دي:

بن حور، د افرایم په غرنۍ سیمه کې.

٩ بن دقر، د ماقص، شعلیم، بیت شمس او ایلون بیت حانان په ښارونو کې.

١٠ بن حسد، په اروبوت، سوکوه او د حافر په ټوله سیمه کې.

١١ بن ابیناداب، چې د سلیمان د لور تافت سره یې واده کړی ؤ، د دور په ټوله

سیمه کې.

١٢ بعنه د اخیلود زوی په تنک، مجدو ښارونو او بیت شان ته نژدې ټولو سیمو کې

چې د یزرعیل د ښار لاندې د زرتان ښار ته نژدې دي، د بیت شان څخه تر

ابل محوله او د یقمعام د ښارونو بلې خوا پورې.

١٣ بن جابر، د جلعاد د راموت ښار او د جلعاد په کلیو کې چې د منسی د اولادې

یایر په طایفې پورې اړه لرله او د باشان د ارجوب په سیمه کې، یعنې په شپېټو لویو

قوي دېوال لرونکو ښارگوټو کې چې برنجي سیخ لرونکې دروازې یې درلودلې.

١٤ اخیناداب د عیدو زوی د محنایم په سیمه کې.

١٥ اخیمص، چې د سلیمان د لور باسمت سره یې واده کړی ؤ، د نفتالي په سیمه

کې.

١٦ بعنه د حوشای زوی د اشیر په سیمه او د بعلوت په ښار کې.

١٧ یهوشافاط د فاروح زوی، د یساکار په سیمه کې.

١٨ د ایله زوی شمعی، د بنیامین په سیمه کې.

١٩ جابر د اوري زوی، په جلعاد کې. دا د اموریانو د پاچا سیحون او د باشان د

پاچا عوج هېواد ؤ.

د دولسو حکمرانانو برسېره، په ټوله خاوره باندې یو لوی حکمران هم ؤ.

د سلیمان قدرت، شتمني او حکمت

٢٠ د یهودا او اسراییلو خلک د بحیرې د شگو په شان ډېر وو، هغوی خوړل، خښل او خوشحاله وو. ٢١ سلیمان په ټولو پاچاهيو باندې د فرات د سیند څخه نیولې د فلسطینیانو تر هېواده او د مصر تر سرحده پورې پاچاهي کوله. هغوی به باج ورکاوه او د سلیمان د ژوند تر پایه د هغه تابع وو.

٢٢ د سلیمان د دربار ورځنی خوراکه درې زره کیلوگرامه بڼه اوږه او شپږ زره کیلوگرامه زیره اوږه وو. ٢٣ همدارنگه لس چاغ غویان، شل د څرخای غویان، سل پسونه او وزې، پرته له دې هوسی، غرڅې او چاغ مرغان هم وو. ٢٤ سلیمان د فرات د سیند د لوېدیځې خوا په ټوله خاوره باندې د تفسح څخه چې د فرات په څنګ کې ؤ نیولې د غزې تر ښاره پورې چې په لوېدیځ کې ؤ، پاچاهي کوله. د فرات د لوېدیځ ټول پاچاهان د هغه تابع وو او د ټولو ګاونډیو هېوادونو سره یې روغه جوړه وه. ٢٥ د سلیمان په ټول ژوند کې په شمال کې د دان څخه نیولې په جنوب کې تر بیرشبع پورې د یهودا او اسراییلو کورنۍ د خپلو ټاکنو او انځرو د ونو د سیوري لاندې په امن کې کښېناستلې. ٢٦ سلیمان د خپلو جنگي ګاډیو د اسونو دپاره څلوېښت زره غوډلې او دولس زره سپاره عسکر درلودل. ٢٧ د هغه د دولسو سیمو والیانو هر یو په خپله ټاکلې شوې میاشت کې د سلیمان پاچا او هر هغه چا دپاره چې په ماني کې یې ډوډۍ خوړله، خوراک تیاراوه. هغوی به تل د اړتیا وړ شیان پوره کول. ٢٨ همدارنگه هغوی به د جنگي ګاډیو د اسونو او نورو اسونو دپاره هم د اوربشو او بوسو خپله برخه هغه ځای ته راوړله چې ورته اړتیا وه.

٢٩ سلیمان ته خدای لوی حکمت، ځیرکتیا او بې اندازې زیاته پوهه ورکړې وه. ٣٠ د

سليمان حكمت د ختيځ د پوهانو او د مصر د پوهانو د حكمت څخه هم زيات ؤ. (٣١) هغه د ټولو خلكو څخه ډېر زيات پوه ؤ. هغه د ازراحي ايتان او د ماحول د زامنو يعني حيمان، كلكول او دردع څخه هم ډېر پوه ؤ او د هغه شهرت په ټولو گاونډيو هېوادونو كې خپور شو. (٣٢) هغه درې زره متلونه ويلي دي او د سندرو شمېر يې يو زر او پنځو ته رسېده. (٣٣)

هغه د ونو او بوټو په اړه د لبنان د سبر د ونو څخه نيولې د هغه وېلني پورې چې په دېوالونو باندې شنه كيږي، خبرې كړې دي. هغه د څارويو، مرغانو، خزندو او ماهيانو په اړه خبرې كړې دي. (٣٤) د ټولې نړۍ پاچاهانو د هغه د حكمت په هكله واورېدل او استازي يې ورولېږل چې د هغه خبرو ته غوږ ونيسي.

د څښتن د كور د جوړولو تياري

٥ (١) د صور پاچا حيرام تل د داود ملگري ؤ او كله چې هغه واورېدل چې سليمان د خپل پلار داود په ځاى پاچا شوى دى، هغه ته يې خپل استازي واستول. (٢) سليمان بېرته حيرام ته دغه پيغام ورواستاوه: (٣) «تاسو پوهېږئ چې زما پلار داود د هغو جگړو له امله چې د هغه شاوخوا دښمنو هېوادونو په وړاندې يې درلودلې، ونه شو كولاى چې د خپل څښتن خداى د عبادت دپاره كور جوړ كړي، تر هغې پورې چې څښتن د هغه دښمنان د هغه تر پښو لاندې كړل. (٤) خو اوس زما څښتن خداى ماته زما په ټولو سرحدونو كې ارامي راکړې ده. زه هېڅ دښمن نه لرم او د حملې هېڅ خطر نشته. (٥) لكه څنگه چې څښتن زما د پلار داود سره وعده كړې وه او ويلي يې وو: ستا زوى چې زه به يې ستا په ځاى په تخت باندې كښېنوم هغه به زما دپاره كور جوړ كړي. نو له دې امله ما نيت كړى دى چې د خپل څښتن خداى د عبادت دپاره كور جوړ كړم.» (٦) سليمان زياته كړه: «نو تاسو حكم وركړئ چې زما دپاره د لبنان څخه د سبر د ونو لرگي پرې كړى شي. زما سړي به ستاسو د سړيو سره كار كوي او هرڅومره اجوره چې تاسو ورته ټاكئ، ستاسو كسانو ته

به يې ورکړم. تاسو پوهېږئ چې مونږ داسې څوک نه لرو چې تاسو صيدونيانو په شان د ونو په پرې کولو کې ماهر وي.»

٧ کله چې حيرام د سليمان پيغام واورېد، هغه ډېر خوشحاله شو او ويې ويل: «څښتن ته دې ثنا وي، ځکه چې داود ته يې پوه زوی ورکړی دی چې په دې لوی قوم باندې پاچاهي وکړي.» ٨ نو حيرام سليمان ته دا پيغام واستاوه: «هغه پيغام چې ماته مو رالېږلی ؤ ما تر لاسه کړ، زه به ستاسو غوښتنه پوره کړم. زه به تاسو ته د سبر او سروې د ونو لرگي تيار کړم. ٩ زما کسان به هغه لرگي د لبنان څخه بحيرې ته راښکته کړي، هغه به د تختو په شان د يو بل سره وتړي او د بحيرې په غاړه به يې هغه ځای ته چې تاسو يې ټاکي، درلاهو کړي. هلته به زما کسان هغه راخلاص کړي. تاسو کولای شئ چې هغه يوسئ. او تاسو به زما دا غوښتنه ومنئ چې زما د شاهي ماڼۍ خلکو ته خوراک تيار کړئ.» ١٠ نو حيرام سليمان ته د سبر او سروې د ونو هغه ټول لرگي چې هغه غوښتي وو، ور ورسول. ١١ او سليمان حيرام ته د هغه د شاهي ماڼۍ د خلکو د خوراک دپاره دوه زره ټنه غنم او څلور لکه ليتره د زيتونو سوچه تېل ورکړل. سليمان به دغه کار هر کال کاوه. ١٢ نو لکه څنگه چې څښتن وعده کړې وه هغه سليمان ته حکمت ورکړ. او د سليمان او حيرام ترمنځ سوله بيزې اړيکې وې او د هغو د ټينگښت دپاره يې يو تړون لاسليک کړ.

١٣ سليمان پاچا د ټولو اسرايلو څخه دېرش زره کسان د بېگار دپاره راجلب کړل. ١٤ د هغوی څخه به يې لس زره تنه په وار سره مياشت په مياشت لبنان ته لېږل، نو هغوی به يوه مياشت په لبنان کې تېروله او دوه مياشتې به په خپل کور کې وو. ادونيرام د بېگاری کارونو مشر ؤ. ١٥ همدارنگه سليمان په غرنۍ سيمه کې اتيا زره د تېرو پرېکونکي او اویا زره تنه د تېرو د وړلو دپاره درلودل. ١٦ همدارنگه هغه درې زره او درې سوه تنه د کارگرانو مشران درلودل چې د کارونو څارنه به يې کوله او کارگرانو ته به يې لارښوونه کوله. ١٧ هغوی د سليمان پاچا په حکم د تېرو د کان څخه د ډېرو ښو تېرو تختې

را ویستلې چې د خدای د کور دپاره د توبل شویو تیرو څخه بنیاد تیار کړي. (۱۸) د سلیمان او حیرام کارگرانو او د جبال سړیو تیرو او لرګي تیار کړل چې د خدای کور جوړ شي.

سلیمان او د څښتن د کور جوړونه

۶ (۱) د مصر څخه د اسراییلو د قوم د وتلو څخه وروسته په څلور سوه اتیاوم کال کې په اسراییلو باندې د سلیمان د پاچاهۍ په څلورم کال د زیو په میاشت کې چې د کال دوهمه میاشت ده، هغه د خدای د کور په جوړولو پیل وکړ. (۲) هغه کور چې سلیمان د څښتن دپاره جوړ کړی ؤ، د هغه اوږدوالی اووه ویشت متره، سور یې نهه متره او لوړوالی یې دیارلس نیم متره ؤ. (۳) د خدای د کور مخې ته دهلیز ؤ چې اوږدوالی یې د خدای د کور سره برابر ؤ، یعنې نهه متره او سور یې څلورنیم متره ؤ. (۴) هغه د خدای د کور په دېوالونو کې لوړې تنګې کړې گانې جوړې کړې. (۵) د خدای د کور په اړخونو او شاته دبانډیني دېوالونو ته څنګ په څنګ یې یوه درې منزله ودانۍ جوړه کړه. (۶) په لاندېني منزل کې هرې کوتې دوه متره او شل سانتي سور، په منځني منزل کې دوه متره او اويا سانتي سور او په پورتنی منزل کې درې متره او لس سانتي سور درلود. د خدای د کور دېوال په هر منزل کې نسبت ښکتنی منزل ته نری ؤ، ترڅو بې له دې چې په هغه کې تیرونه جوړ شي، کوتې په دېوال باندې ټینګې شي.

(۷) د کومو تیرو نه چې د څښتن کور جوړ شوی ؤ هغه په کان کې تیارې شوې وې. کله چې د څښتن کور جوړېده، نو د څټکونو، تېشو یا د اوسپنې د نورو سامانونو اواز هلته نه اورېدل کېده.

(۸) د ودانۍ د لاندېني منزل د نوتلو دروازه د خدای د کور په جنوبي اړخ کې وه، چې د

زینو په وسیله یې دوهم او درېم منزل ته لاره درلودله. (۹) نو په دې توگه سلیمان پاچا د خدای کور جوړ کړ او سرته یې ورساوه. بام یې د سبر د ونو د تیرانو او تختو څخه جوړ کړ. (۱۰) هغه درې منزله ودانۍ چې هر منزل یې دوه متره او شل سانتي لوړوالی درلود، د خدای د کور دبانديني دېوالونو ته څنګ په څنګ وه. ودانۍ د دېوالونو سره د سبر د ونو د تیرانو په وسیله نښلول شوې وه.

(۱۱) څښتن سلیمان ته وویل: (۱۲) «زما د کور په اړه چې ته یې جوړوې، که چېرې زما په ټولو فرمانونو او حکمونو باندې عمل وکړې، نو زه به هغه وعده چې ستا د پلار داود سره مې کړې ده، ستا په وسیله تر سره کړم. (۱۳) او زه به د اسراییلو د قوم په منځ کې په هغه کور چې تا جوړ کړی دی اوسېرم او هغوی به هېڅکله یوازې پرېنږدم!»

(۱۴) نو په دې توگه سلیمان پاچا د خدای د کور جوړول سرته ورسول.

د خدای د کور داخلي سامان

(دوهم تواریخ ۳: ۸ - ۱۴)

(۱۵) داخلي دېوالونه د غولي څخه تر چته پورې د سبر د ونو په تختو باندې پوښل شوي وو او د خدای د کور حویلی د سروې په لرگیو باندې پوښل شوې وه. (۱۶) داخلي کوټه چې د ډېر سپېڅلي ځای په نوم یادېدل د خدای د کور شاته برخه کې جوړه شوې وه. هغه نهه متره اوږده وه او د سبر د ونو د تختو په وسیله چې د غولي څخه تر چته پورې رسېدلې، د اصلي سالون څخه بېل شوې وه. (۱۷) اصلي سالون چې ډېر سپېڅلي ځای ته مخامخ و، اتلس متره اوږدوالی یې درلود. (۱۸) د سبر د ونې تختې د کدوانو او گلانو په نقشونو باندې ښکلې کړای شوې وې. ټوله دننۍ برخه د سبر په لرگیو باندې پوښل شوې وه، ترڅو د دېوالونو تیرې ونه لیدل شي. (۱۹) ډېر سپېڅلي ځای تیار شو چې د څښتن د

لوظ صندوق په کې کېږدي. (۲۰) د دې کوتې اوږدوالی نهه متره، سور يې نهه متره او لوړوالی يې نهه متره ؤ. داخلي برخه په سوچه سرو زرو باندې پوښل شوې وه. په همدې ډول د قربانۍ ځای چې د سبر د تختو څخه جوړ شوی ؤ، په سرو زرو باندې پوښل شوی ؤ. (۲۱) د خدای د کور دننۍ برخه په سوچه سرو زرو باندې پوښل شوې وه او د ډېر سپېڅلي ځای د دروازې مخامخ ته د سرو زرو زنځيرونه ځای په ځای شوي وو چې هغه ځای هم په سوچه سرو زرو باندې پوښل شوی ؤ. (۲۲) د خدای د کور ټوله داخلي برخه په سرو زرو باندې پوښل شوې وه، همدارنگه د قربانۍ ځای هم چې د ډېر سپېڅلي ځای په څنګ کې ؤ، په سرو زرو باندې پوښل شوی ؤ.

(۲۳) سليمان دوه اسماني مخلوقات د زيتون د لرګيو څخه جوړ کړل او په ډېر سپېڅلي ځای کې يې کېښودل. هر يو څلورنيم متره لوړوالی درلود. (۲۴) - (۲۶) دواړه په يوه اندازه او په يو شکل وو او هر يو دوه دوه وزرونه درلودل. د هر يو وزر اوږدوالی دوه متره او شل سانتي ؤ، نو د يو وزر د سر نه د بل وزر تر سره پورې فاصله څلورنيم متره وه. (۲۷) هغه يې په ډېر سپېڅلي ځای کې يو تر بله څنګ په څنګ داسې کېښودل، ترڅو د هغوی دوه غوړېدلې وزرونه د کوتې په منځ کې يو د بله سره ولګيږي او دوه نور وزرونه د دېوالونو سره ولګيږي. (۲۸) دواړه اسماني مخلوقات په سرو زرو باندې پوښل شوي وو.

(۲۹) د اصلي سالون او د ډېر سپېڅلي ځای دېوالونه چارچاپېره د اسماني مخلوقاتو، د خرما د ونو او ګلانو په توږل شويو نقشونو باندې ښکلي کړای شوي وو. (۳۰) د دننيو او دباندينيو کوتو غولي هم په سرو زرو باندې پوښل شوي وو.

(۳۱) سليمان د ډېر سپېڅلي ځای د ننوتلو په دروازه کې يوه دوه پله يې دروازه چې د زيتون د لرګيو څخه جوړه شوې وه کېښودله، چې پنځه اړخيزه بازوگان او سرتاق يې درلودل. (۳۲) دوه پله يې دروازه د اسماني مخلوقاتو، د خرما د ونو او ګلانو په توږل شويو

نقشونو باندې ښکلي کړای شوي وه. هغه دروازه، اسماني مخلوقات او د خرما ونې په ټکول شويو سرو زرو باندې پوښل شوي وو.

٣٣ په هماغه ډول اصلي سالون ته د ننوتلو د دروازي چوکاټ د زيتون د لرگيو څخه د مستطيل په شکل جوړ شوی و. ٣٤ همدارنگه دوه دروازي وې چې د سروې د لرگيو څخه جوړې شوې وې. هرې دروازي دوه داسې برخې درلودلې چې چپراسونه يې درلودل. ٣٥ دا دروازي د اسماني مخلوقاتو، د خرما د ونو او د گلانو په توپرل شويو نقشونو باندې ښکلي کړای شوي وې چې يو برابر په سرو زرو باندې پوښل شوي وې. ٣٦ د عبادت ځای د دننې حوډلي گردچاپره يو دېوال و. هغه دېوال د درې طبقو توپرل شويو تپرو او د يوې طبقې د سبر د تيرانو څخه جوړ شوی و.

٣٧ د خدای د کور بنياد د سليمان د پاچاهۍ په څلورم کال د زيو په مياشت کې چې د کال دوهمه مياشت وه، کېښودل شو. ٣٨ د سليمان د پاچاهۍ په يوولسم کال د بول په مياشت کې چې د کال اتمه مياشت وه، د خدای د کور د جوړېدلو کار کټ مټ د پلان له مخې په پوره توگه سرته ورسېده. سليمان اووه کاله د هغه په جوړولو باندې ولگول.

د سليمان ماڼۍ

٧ ١ خو سليمان د خپلې ماڼۍ په جوړولو باندې ديارلس کاله تېر کړل او هغه يې پوره کړه. ٢ د ماڼۍ هغه سالون چې د لبنان د ځنگل د سالون په نوم يادېده څلورڅلوېښت متره اوږدوالی، دوه ويشت متره سور او ديارلس نيم متره لوړوالی درلود. هغه د سبر د ونو د ستنو څلور قطاره درلودل چې د سبر تيران ورباندې پراته وو. ٣ د دې سالون د سبر د لرگيو بام د تيرانو د پاسه و او دا تيران په ستنو باندې پراته وو. ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

مخامخ اینبودل شوې وې. (۵) دروازو او کرکیو مستطیل شکله چوکاټونه درلودل او په هر دېوال کې د کرکیو درې قطاره یو بل ته مخامخ وو.

(۶) بل سالون چې د ستنو د سالون په نوم یادېده، دوه ویشت متره اوږد او دیارلس نیم متره یې سور ؤ. د هغه مخې ته یو دالان ؤ چې بام یې درلود او په ستنو باندې ټینګ شوی ؤ.

(۷) د پاچا د تخت کوټه چې د قضاوت د سالون په نوم هم یادېده، یعنی هغه ځای چې سلیمان به په کې د دعوو پرېکړې کولې، د غولي څخه تر چته پورې یې د سبر د لرگیو تختې درلودلې.

(۸) د سلیمان خپل کور په بله حوډلی کې د قضاوت د سالون شاته ؤ چې د نورو ودانیو په شان جوړ شوی ؤ. همدارنگه سلیمان د فرعون د لور دپاره چې هغه ورسره واده کړی ؤ د دې کور په شان یو کور جوړ کړ.

(۹) دا ټولې ودانۍ د باندې څخه تر لویې حوډلې پورې او د بنیاد څخه تر بامه پورې د ډبرو ښو تېرو د تختو څخه چې په ټاکلو اندازو غوڅې شوې وې او باندیني او دننني مخونه یې په اړو باندې غوڅ شوي وو، جوړې شوې وې. (۱۰) بنیادونه یې په ډبرو ښو لویو تېرو باندې چې ځینې یې څلورنیم متره او ځینې یې درې نیم متره اوږدوالی درلود اینبودل شوي وو. (۱۱) د هغو دپاسه په ټاکلو اندازو غوڅې شوې ډبرې ښې تیرې او د سبر د لرگیو تیران وو. (۱۲) د مانی د لویې حوډلې دېوال چې د حوډلې څخه چاپېره شوی ؤ، د څښتن د کور د داخلي حوډلې او د هغه د دالان په شان درې طبقې توږل شوې تیرې او یوه طبقه د سبر د لرگیو تیران یې درلودل.

د حورام کار

١٣ سلیمان پاچا یو سړی راوغوښت چې حورام نومېده او د صور په ښار کې اوسېده.
١٤ هغه د نفتالي د قبیلې څخه د یوې کونډې زوی ؤ او د هغه پلار د صور څخه ؤ او د برنجو کسبگر ؤ. حورام ډېر ماهر او پوه سړی ؤ او د برنجو په هر ډول کار کې یې تجربه درلودله. هغه سلیمان پاچا ته راغی او ټول هغه کارونه چې ورته سپارل شوي وو، سرته یې ورسول.

دوه برنجي ستنې

(دوهم تواریخ ٣: ١٥ - ١٧)

١٥ حورام دوه برنجي ستنې په قالب کې جوړې کړې چې د هرې یوې لوړوالی اته متره او گردچاپېر یې پنځه متره او دېرش سانتي ؤ. ١٦ همدارنگه هغه د قالب شویو برنجو څخه دوه تاجونه جوړ کړل او د ستنو په سرونو باندې یې کېښودل. هر تاج دوه متره او شل سانتي لوړ ؤ. ١٧ د اوبدل شویو زنځیرونو یوه جالی وه چې د ستنو سرونه یې په تاجونو باندې ښکلي کړي وو. د هر تاج دپاره اووه دانې زنځیرونه وو. ١٨ هغه په دوه قطارونو کې برنجي انار جوړ کړل چې د هر جال څخه راتاو شي او هغه تاجونه چې د ستنو په سر باندې وو، ښکلي کړي. ١٩ هغه تاجونه چې په دالان کې د ستنو په سرونو باندې وو، د سوسن د گلونو په شکل وو او یو متر او اتیا سانتي لوړوالی یې درلود. ٢٠ د دواړو ستنو په تاجونو باندې د کاسه شکله برخې دپاسه چې د جال په څنګ کې وه، په چارچاپېره قطارونو کې دوه سوه برنجي انار وو. ٢١ حورام د خدای د کور د دروازې په مخکې دا دوه برنجي ستنې ودرولې. د جنوبي خوا ستن یې د یاکین په نوم او د شمالي خوا ستن یې د بوغز په نوم یاده کړه. ٢٢ د ستنو په سرونو باندې د سوسن د گلونو په شکل برنجي تاجونه وو. په دې توګه د ستنو کار سرته ورسېده.

د اوبو برنجي حوض

(دوهم تواريخ ۴: ۲ - ۵)

٢٣ حورام د برنجو څخه يوه گرده ټانکي جوړه کړه چې ژوروالي يې دوه متره او شل سانتي، قطر يې څلورنيم متره او گردچاپير يې ديارلس نيم متره ؤ. ٢٤ د ټانکي د غاړې گردچاپيره د برنجي کدوانو دوه قطارونه وو چې د ټانکي د نورو برخو سره يوځای قالب شوي وو. ٢٥ ټانکي د دولسو برنجي غويانو په شا باندې ولاړه وه چې درې يې شمال ته، درې يې جنوب ته، درې يې ختيځ ته او درې يې لوېديځ ته مخامخ وو. ټانکي د هغو دپاسه وه او د هغو سرونه دباندي خواته وو. ٢٦ د هغه پنډوالي پنځه اويا ملي متره ؤ او څنډه يې د جام د څنډې په شان وه چې د سوسن د غوړېدلي گل په شان معلومېدله. په دې ټانکي کې د څلوېښت زرو ليترونه زياتي اوبه ځايېدلې.

برنجي گاډي او تشونه

٢٧ همدارنگه حورام لس برنجي گاډي جوړې کړې چې هرې يويو متر او اتيا سانتي اوږدوالي، يو متر او اتيا سانتي سور او يو متر او دېرش سانتي لوړوالي درلود. ٢٨ د گاډيو نقشه په دې ډول وه: د گاډي په چوکاټونو کې څلور کنجه تختې ايښودل شوې وې. ٢٩ په څلور کنجه تختو باندې د زمريانو، غويانو او د اسماني مخلوقاتو نقشونه وو. په چوکاټونو باندې د زمريانو او غويانو د نقشونو دپاسه او لاندې د گلانو د غونچو نقشونه وو چې د ټکول شوي فلز څخه جوړ شوي وو. ٣٠ هرې گاډي د برنجي ميلو سره څلور برنجي ارابي درلودلې. د تش دپاره په څلورو کنجونو کې برنجي کومکي ميلې وې. د هغو په هر اړخ کې د گلانو د غونچو نقشونه وو. ٣١ د تش دپاره د گاډي په سر باندې يو گرد چوکاټ ؤ. هغه د گاډي د سر څخه پنځه څلوېښت سانتي متره پورته خواته او اووه شپېته سانتي متره لاندې دننه خواته غزېدلی ؤ. د خولي چارچاپيره يې چې گرده وه، نقشونه

ويستل شوي وو. د گاډيو تختې گردې نه وې، بلکې څلور کنجه وې. (۳۲) څلور ارابې د تختو لاندې وې او د ارابو ميلې د گاډيو پورې نښتي وو. د هرې ارابې قطر اووه شپېته سانتي ؤ. (۳۳) دا ارابې د جنگي گاډيو د ارابو په شان جوړې شوې وې. د هغوی ميلې، خنډې، پرې او د ارابو منځنۍ برخې ټول په قالب کې د برنجو څخه جوړ شوي وو. (۳۴) د هرې گاډۍ په لاندېنيو څلورو کنجونو کې څلور کومکي ستنې وې چې د گاډۍ سره نښتې وې. (۳۵) د گاډۍ په سر باندې يوه گرده کړۍ وه چې دوه ويشت سانتي متره لوړوالی يې درلود. کومکي ستنې او تختې د گاډۍ د سر پورې نښتې وې. (۳۶) هغه په کومکي ستنو او تختو باندې په هر خالي ځای کې د اسماني مخلوقاتو، زمريانو او د خرما د ونو نقشونه جوړ کړل او د هغو سره چارچاپېره د گلانو د غونچو نقشونه وو. (۳۷) په دې ډول هغه لس گاډۍ جوړې کړې چې ټولې په يو قالب کې جوړې شوې وې او د اندازې او شکل له مخې يوشان وې.

(۳۸) همدارنگه حورام لس برنجي تشتونه جوړ کړل چې د هرې گاډۍ دپاره يو تشت ؤ. د هر تشت قطر يو متر او اتيا سانتي ؤ او شاوخوا اته سوه ليتره اوبه په کې ځايېدلې. (۳۹) هغه پنځه گاډۍ د خدای د کور په جنوب کې او پنځه يې په شمال کې ځای په ځای کړې. د خدای د کور په جنوب ختيځ کښ کې يې ټانکې کېښودله.

د خدای د کور د سامان لست

(دوهم تواريخ ۴: ۱۱ - ۵: ۱)

(۴۰) حورام همدارنگه تشتونه، بېلچې او د وینو د شيندلو کاسې جوړې کړې.

نو حورام هغه ټول کارونه پای ته ورسول چې د سليمان پاچا دپاره يې د څښتن د کور په خاطر په خپله غاړه اخيستي وو:

٤١) دوه ستنې

د ستنو په سرونو باندې د کاسو په شان دوه تاجونه
د جاليو دوه سپټونه، د ستنو په سرونو باندې د سينگارولو دپاره د کاسو په شان دوه
تاجونه.

٤٢) د دوو سپټونو جاليو دپاره څلور سوه برنجي انار. د هرې جالي دپاره د برنجي
انارو دوه قطارونه چې د ستنو په سرونو باندې د کاسو په شان تاجونه د ښکلا دپاره
وو.

٤٣) لس گاډۍ د هغو د لسو تشتونو سره

٤٤) ټانکۍ او د هغې لاندې دولس برنجي غويان

٤٥) لوبني، بېلچې او د وینو د شيندلو دپاره کاسې.

د خښتن د کور دا ټول سامان چې حورام د سليمان پاچا دپاره جوړ کړی ؤ، د صيقل شويو
برنجو څخه وو. ٤٦) دا شيان پاچا د اردن په دره کې د سوکوت او زرتان ترمنځ د خاورې
په قالبونو کې جوړ کړي وو. ٤٧) سليمان دا شيان ونه تلل، ځکه چې هغه ډېر زيات وو او
د برنجو وزن معلوم نه شو.

٤٨) همدارنگه سليمان د خښتن د کور دپاره دا شيان جوړ کړل:

د قربانۍ ځای د سرو زرو څخه.

د سرو زرو مېز چې هغه سپېڅلې ډوډۍ به ورباندې ايښودل کېدله چې خدای ته به
نذرانه کېدله.

٤٩) خراغدانونه چې د سوچه سرو زرو څخه وو، ډېر سپېڅلي ځای ته مخامخ پنځه
بني خواته او پنځه چپ خواته ايښي وو.

د سرو زرو د گلانو نقشونه، خراغونه او پلته پاکوونکي.

٥٠ د سوچه سرو زرو تشتونه، د پلتي پاکوونکي، د وینو د شیندلو کاسې، د

خوشبویي پشقابونه او د اور لوبني.

د ډېر سپېڅلي ځای د دروازو دپاره او همدارنگه د خدای د کور د اصلي سالون د

دروازو دپاره د سرو زرو چپراسونه.

٥١ کله چې سلیمان پاچا د خښتن د کور ټول کارونه پای ته ورسول، بیا سلیمان دا ټول

شیان یعنی سپین او سره زر او نور سامان چې د هغه پلار داود خښتن ته وقف کړی ؤ، هغه

یې د خښتن د کور په خزانو کې کېښود.

د خدای کور ته د لوظ صندوق راوړل

(دوهم تواریخ ٥:٢ - ٦:٢)

٨ له هغې وروسته سلیمان د اسراییلو سپین ږيري، د قبیلو ټول مشران او د اسراییلو

د طایفو مشران اورشلیم ته راوغوښتل چې د خښتن د لوظ صندوق د صهیون یعنی د داود د

ښار څخه د خدای کور ته یوسي. ٢ د کال په اوومه یعنی د ایتانیم په میاشت هغوی ټول

د سلیمان پاچا په حضور کې د جونگړو د اختر په وخت کې راټول شول. ٣ کله چې د

اسراییلو ټول سپین ږيري راټول شول، کاهنانو د لوظ صندوق پورته کړ. ٤ او هغه یې د

خدای کور ته یووړ. کاهنانو او لایوانو هم د خښتن سپېڅلي خېمه او د هغې ټول سپېڅلي

سامان د خدای کور ته راوړ. ٥ سلیمان پاچا او د اسراییلو ټول قوم د لوظ د صندوق

مخې ته راټول شول او دومره ډېر پسونه او غویان یې قرباني کړل چې نه شمېرل کېدل.

٦ کاهنانو د خښتن د لوظ صندوق خپل ځای ته چې د خدای په کور کې ؤ، یعنی دننه

ډېر سپېڅلي ځای ته راوړ او هغه يې د اسماني مخلوقاتو د وزرونو لاندې کېښود. (۷)

اسماني مخلوقاتو خپل وزرونه په هغه ځای باندې چې هلته د لوظ صندوق و، خپاره کړل. هغوی په صندوق او د هغه په وړونکو ميلو باندې سيوری وچاوه. (۸) ميلي دومره اوږدې وې چې د هغوی سرونه د خدای د کور د اصلي سالون څخه چې ډېر سپېڅلي ځای ته مخامخ و، ليدل کېدل، خو د کوم بل ځای څخه نه ليدل کېدل. هغه ميلي تر نن ورځې پورې په هغه ځای کې دي. (۹) د لوظ په صندوق کې بل هېڅ شی نه و، پرته د تېرو د هغو دوو لוחو څخه چې موسی د سینا په غره کې په هغه کې ايښې وې، چېرته چې څښتن د مصر څخه د هغوی د وتلو وروسته د اسراييلو د خلکو سره لوظ وکړ. (۱۰) کله چې کاهنان د خدای د کور د اصلي سالون يعنې سپېڅلي ځای څخه دباندې راووتل، ناڅاپه د څښتن کور د ورپېڅې څخه ډک شو. (۱۱) کاهنانو د ورپېڅې له امله ونه شو کولای چې خپل خدمت تر سره کړي، ځکه چې د څښتن کور د هغه د جلال نه ډک شوی و.

(۱۲) بيا سليمان وويل: «څښتن ويلي دي چې هغه به په توره تياره کې اوسېږي. (۱۳) په رښتيا مې ستا دپاره يو پرتمين کور جوړ کړی دی، داسې ځای چې د تل دپاره په کې واوسېږي.»

قوم ته د سليمان وينا

(دوهم تواريخ ۶: ۳ - ۱۱)

(۱۴) هغه وخت چې د اسراييلو خلک په هغه ځای کې ولاړ وو، پاچا خپل منځ د هغوی خواته راواړاوه او د خدای څخه يې هغوی ته برکت وغوښت. (۱۵) بيا هغه وويل: «تدا دې وي د اسراييلو څښتن خدای ته! کومه وعده چې هغه زما د پلار داود سره کړې وه هغه يې سرته ورسوله. څښتن داود ته ويلي وو: (۱۶) له هغه وخت راهيسې چې ما خپل قوم د مصر څخه راوويست، ما د اسراييلو په کومې قبيلې کې هېڅ يو ښار غوره نه کړ چې په هغه

کې دې زما دپاره کور جوړ شي او زما عبادت دې په کې وشي. خو داوده، ته مې غوره کړې چې زما په قوم باندې پاچاهي وکړې.» (۱۷) سليمان زياته کړه: «دا زما د پلار هيله وه چې د اسراييلو د څښتن خدای د عبادت دپاره يو کور جوړ کړي. (۱۸) خو څښتن هغه ته وويل: «ستا هيله په ځای وه چې غوښتل دې زما د عبادت دپاره يو کور جوړ کړې، خو ته به هغه جوړ نه کړې، بلکې ستا خپل زوی به زما کور جوړ کړي.» (۱۹) اوس هغه وعده چې څښتن کړې وه، هغه يې سرته ورسوله. زه د خپل پلار داود په ځای پاچا شوم او اوس د اسراييلو په تخت باندې ناست يم او د اسراييلو د څښتن خدای د عبادت دپاره مې کور جوړ کړی دی. (۲۱) همدارنگه ما د خدای په کور کې د لوظ د صندوق دپاره ځای تيار کړ. په هغه کې د څښتن د هغه لوظ د تيرو لوحې دي، يعنې هغه لوظ چې زمونږ د نيکونو سره يې د مصر څخه د راويستلو په وخت کې کړی ؤ.»

د سليمان دعا

(دوهم تواريخ ۶: ۱۲ - ۴۲)

(۲۲) بيا سليمان د څښتن د قربانۍ د ځای مخې ته د اسراييلو د غونډې په مخکې ودرېده او خپل لاسونه يې د اسمان خواته پورته کړل (۲۳) او دعا يې وکړه: «ای د اسراييلو څښتن خدایه، پورته په اسمان او لاندې په ځمکه کې ستا په شان خدای نشته! ته د خپلو خلکو سره په خپل لوظ باندې ټينگ ولاړ يې او هغوی ته چې د زړه له کومې ستا اطاعت کوي، خپله تلپاتې مينه څرگندوي. (۲۴) هغه وعده چې تا زما د پلار يعنې خپل خدمتگار داود سره کړې وه، هغه دې نن تر سره کړه. (۲۵) نو اوس ای د اسراييلو څښتن خدایه! زه دعا کوم چې ته هغه بله وعده هم سرته ورسوي چې زما د پلار سره دې کړې وه او ويلې دې وو: که ستا اولاده ستا په شان په غور سره زما اطاعت وکړي، نو د تل دپاره به د هغوی څخه يو يې د اسراييلو پاچا وي. (۲۶) نو اوس ای د اسراييلو خدایه! د هر شي وعده چې تا د خپل خدمتگار، يعنې زما د پلار داود سره کړې وه، هغه دې رښتيا شي.»

۲۷) خو ای خدایه، ایا ته په رښتیا سره کولای شې چې په ځمکه ژوند وکړې؟ حتی ټول
 اسمانونه دومره لوی نه دي چې ته په کې ځای شې، نو څنگه به وکولای شې چې په دې
 کور کې چې ما ستا دپاره جوړ کړی دی، واوسېږې؟ ۲۸) بیا هم ای زما څښتن خدایه، د
 خپل خدمتگار دعا او هغه زاری چې ستا د رحم دپاره یې کوي، قبولې کړه. هغه فریاد او
 دعا چې ستا خدمتگار یې نن ستا په حضور کې کوي، واوړه. ۲۹) په دې کور باندې شپه
 او ورځ خپل نظر وساته، دا ځای چې تا د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی. هرکله چې زه
 خپل مخ دې کور ته اړوم او دعا کوم، هغه دعا قبوله کړه! ۳۰) د خپل خدمتگار او د خپل
 قوم اسراییلو زاری چې د دې کور خواته یې کوي، واوړه. د خپل استوګنځي یعنې د اسمان
 څخه یې واوړه او چې کله دې واوړېدلې، نو مونږ وبخښه.

۳۱) کله چې یو سړی د بل سړي په وړاندې په گناه کولو باندې تورن شوی وي او هغه د
 خدای د کور د قربانی ځای ته راوستل شي او دا قسم وخورې چې هغه بې گناه دی، ۳۲)
 ای څښتنه، په اسمان کې یې واوړه او د هغوی ترمنځ قضاوت وکړه. گناهکار ته داسې سزا
 ورکړه چې د هغې وړ وي او هغه څوک چې بې گناه وي، هغه ازاد کړه.

۳۳) کله چې ستا قوم اسراییل د هغې گناه له امله چې ستا په وړاندې یې کړې وي د
 دښمن له خوا ماتې وخورې او کله چې هغوی بېرته ستا خواته راوگرځي او ستا د نوم ثنا او
 صفت وکړي او په دې کور کې تاته دعا او زاری وکړي، ۳۴) په هغه وخت کې په اسمان
 کې هغه دعا او زاری قبولې کړه، د خپل قوم اسراییلو گناه وبخښه او هغوی بېرته هغې
 ځمکې ته راوله چې د هغوی نیکونو ته دې ورکړې وه.

۳۵) فرض کړه د خپل قوم د گناه له امله چې ستا په وړاندې یې کړې وي باران ودرېږي.
 کله چې هغوی د دې کور په لور دعا وکړي او ستا د نوم ثنا او صفت وکړي او د خپلې گناه
 نه توبه وباسي، ځکه چې تا هغوی ته سزا ورکړې ده، ۳۶) نو بیا د هغوی دعا په اسمان

کې واوړه او د خپل قوم اسراييلو يعنې د خپلو خدمتگارانو گناهونه وبخښه. هغوی ته د ژوند سمه لاره وروښايه او په هغه ځمکه باندې چې تا خپل قوم ته د ملکیت په توگه ورکړې ده، باران ووروه.

٣٧) کله چې په هېواد باندې قحطي، وبا، د غلو دانو په فصل سوځوونکې باد يا مرض يا د ملخانو حمله راشي يا د هغوی دښمنان د هغوی ښارونه کلابند کړي، هره بلا يا مرض چې راشي، ٣٨) د هغوی دعاگانې او زاری واوړه. که چېرې ستا د قوم اسراييلو څخه يو څوک د زړه له خفگانه خپل لاسونه د دې کور خواته پورته کړي، ٣٩) د هغه دعا واوړه. په خپل استوگنځي، يعنې په اسمان کې هغه ته غوږ ونيسه، هغه وبخښه او مرسته ورسره وکړه. يوازې ته د انسان د زړه څخه خبر يې. د هر سړي سره داسې چلند وکړه څنگه چې د هغې وړ وي، ٤٠) ترڅو ستا خلک ټول ژوند په هغې ځمکې کې چې تا زمونږ نيکونو ته ورکړې وه، ستا عزت وکړي.

٤١) - ٤٢) کله چې يو پردی سړی د کوم لېرې هېواد څخه چې ستا لوی نوم او شهرت يې اورېدلی وي او ستا د قدرت او لویو کارونو څخه خبر شوی وي، راشي او د دې کور خواته دعا وکړي، ٤٣) نو د اسمان څخه چې ستا د اوسېدلو ځای دی، د هغه دعا قبوله کړه او هرڅه چې هغه سړی درڅخه غواړي ورته ورېي کړه. په دې ډول به د ټولې نړۍ قومونه ستا د خپل قوم اسراييلو په شان تا وپېژني، ستا څخه ووېرېږي او په دې باندې به پوه شي چې دغه کور چې ما جوړ کړی دی ستا په نوم يادېږي.

٤٤) کله چې ته خپل قوم لېرې چې د خپلو دښمنانو سره د جگړې دپاره لار شي او هغوی که هر چېرې وي، بيا د هغه ښار خواته چې تا غوره کړی دی او د دې کور په خوا چې ما ستا د عبادت دپاره جوړ کړی تاته دعا وکړي، ٤٥) د هغوی زاری او دعاگانې واوړه. د اسمان څخه د هغوی دعاگانې قبولې کړه او هغوی ته بری ورکړه.

٤٤) کله چې ستا قوم ستا په وړاندې گناه وکړي - او داسې څوک نشته چې گناه ونه کړي - او ته په هغوی په قهر شې، پرېږدې چې د بنمنان هغوی ته ماتې ورکړي او هغوی خپل هېواد ته که هغه نژدې وي یا لږې د اسیرانو په توگه بوځي، ٤٧) نو د خپلو خلکو زاری او دعاگانې واوړه. که هغوی د اسیرتوب په هېواد کې توبه وباسي، تاته زاری وکړي او دا اقرار وکړي، چې هغوی خومره گناهکار او بد عمله دي، نو ای څښتنه! د هغوی زاری او دعاگانې قبولې کړه. ٤٨) که چېرې هغوی په هغه هېواد کې په رښتیا او اخلاص سره توبه وباسي او د هغه هېواد چې تا زمونږ نیکونو ته ورکړی دی، هغه ښار چې تا غوره کړی دی او د دې کور په خوا چې ستا دپاره مې جوړ کړی دی، خپل مخونه واپروي او تاته دعا وکړي، ٤٩) نو هغه وخت د هغوی زاری او دعاگانې واوړه. په اسمان کې چې ستا د اوسېدلو ځای دی، هغه قبولې کړه او د هغوی سره مرسته وکړه. ٥٠) د هغوی ټول گناهونه او یاغي توب چې د ستا په وړاندې یې کړی دی، وبخښه او د هغوی اسیروونکي مجبور کړه چې د هغوی سره په مهربانۍ چلند وکړي. ٥١) ځکه چې هغه ستا خپل غوره شوی قوم دی چې د مصر څخه، یعنې د اوسپنې د ویلي کولو د داش څخه دې دباندې راوویستل. ٥٢) څښتن تعالی! ستا نظر دې د خپل خدمتگار او خپل قوم اسراییلو د زاریو په لور وي او هرکله چې هغوی تاته فریاد وکړي، هغه واوړه. ٥٣) ځکه هغه وخت چې تا ای څښتن تعالی، زمونږ نیکونه د مصر څخه راوویستل، د خپل خدمتگار موسی په وسیله دې اعلان وکړ چې اسراییل مې د نړۍ د ټولو قومونو څخه غوره کړ چې زما ځانگړی قوم شي.»

اخرنی دعا

٥٤) کله چې سلیمان څښتن ته دا زاری او دعاگانې پای ته ورسولې، د څښتن د قربانۍ د ځای د مخې څخه چې هغه په کې په گوندو و، پاڅېده او خپل لاسونه یې د اسمان خواته پورته کړل. ٥٥) هغه ودرېده او په لوړ اواز سره یې د اسراییلو د هغو ټولو خلکو دپاره چې هلته راټول شوي وو، برکت وغوښت او ویې ویل: ٥٦) «د څښتن ثنا دې وي! هغه خپل

قوم اسراييلو ته د وعدې سره سم ارامي ورکړه. هغه ټولې سخاوتمندانه وعدې چې د خپل خدمتگار موسی په وسیله یې کړې وې، سرته ورسولې. (۵۷) لکه څنګه چې زمونږ څښتن خدای زمونږ د نیکونو سره و، زمونږ سره دې هم وي. هغه دې مونږ هېڅکله نه پرېږدي او زمونږ څخه دې لاس وانخلي. (۵۸) هغه دې زمونږ ارادې بدلې کړي، ترڅو مونږ تل د هغه د غوښتنې سره سم ژوند وکړو او هغه قوانین او حکمونه چې زمونږ نیکونو ته یې ورکړي وو، سرته ورسوو. (۵۹) هیله کوم چې زمونږ څښتن خدای د تل دپاره زما دعا او دا غوښتنې چې د هغه څخه مې کړې دي، په یاد وساتي. هغه دې تل په خپل قوم اسراييلو او د هغوی په پاچا باندې رحم وکړي او د هغوی ورځنۍ اړتیاوې دې پوره کړي، (۶۰) ترڅو د نړۍ ټول قومونه پوه شي چې څښتن یوازېنی خدای دی - بل خدای نشته. (۶۱) تاسو خپل څښتن خدای ته چې د هغه قوم یی، وفادار اوسئ او لکه څنګه چې نن یې سرته رسوئ، د هغه د ټولو قوانینو او حکمونو څخه اطاعت وکړئ.»

سلیمان او د خدای د کور وقف کېدل

(دوهم تواریخ ۷:۴ - ۱۰)

(۶۲) له هغې وروسته پاچا او د هغه سره ټولو اسرايیلیانو د څښتن حضور ته قربانۍ وړاندې کړې. (۶۳) سلیمان دوه ویش زره غویان او یوسلو شل زره پسونه او وزې د سلامتۍ د نذرانې په توګه څښتن ته قربانې کړې. نو په دې ډول پاچا او ټولو اسرايیلیانو د څښتن کور وقف کړ. (۶۴) په هماغې ورځ پاچا د حویلی منځنۍ برخه یعنې د څښتن کور ته مخامخ ځای سپېڅلی وګرځاوه، هغه ځکه دا کار وکړ چې د قربانۍ برنجي ځای چې هغه جوړ کړی و، د دې ټولو نذرانو د ځایېدلو دپاره ډېر کوچنی و، نو هلته یې سوځېدونکې نذرانې، د غلو دانو نذرانې او د څارویو وازګې د سلامتۍ د نذرانو دپاره وړاندې کړې.

(۶۵) سلیمان او د اسراييلو قوم څوارلس ورځې د خدای په کور کې اختر ولمانځه. په هغه

کې په شمال کې د حمات د غاښي څخه نيولې په جنوب کې د مصر تر پولې پورې ډېر خلک راغلي وو. (٤٤) په راتلونکې ورځ هغه خلک رخصت کړل. هغوی د پاچا ستاينه وکړه او د هغو ټولو ښو کارونو له امله چې څښتن د خپل خدمتگار داود او خپل قوم اسراييلو دپاره يې کړي وو، په خوښۍ او خوشحاله زړونو خپلو کورونو ته لاړل.

سليمان ته د څښتن بيا ښکاره کېدل

(دوهم تواريخ ٧: ١١ - ٢٢)

٩ (١) کله چې سليمان د څښتن د کور او د شاهي ماڼۍ جوړونه پای ته ورسوله او هغه څه چې هغه د جوړولو پلان درلود تر سره يې کړل، (٢) څښتن د دوهم ځل دپاره هغه ته ورښکاره شو، لکه څنگه چې په جبعون کې ورته ښکاره شوی ؤ. (٣) څښتن هغه ته وويل: «ما ستا هغه زاری او دعا چې زما حضور ته دې کړې وې، قبولې کړې. دا کور چې تا د هغه ځای په توگه چې د تل دپاره به په کې زما عبادت کېږي جوړ کړی دی، هغه مې سپېڅلی کړ. زه به په هغه باندې خپل نظر ساتم او تل به د هغه ساتنه کوم. (٤) که چېرې ته د خپل پلار داود په شان، د زړه د اخلاصه او په صداقت سره زما خدمت وکړې او که ته زما د قوانينو څخه اطاعت وکړې او هر هغه څه چې ما درته د هغه حکم کړی دی سرته ورسوي، (٥) زه به هغه وعده پوره کړم چې ستا د پلار داود سره مې کړې وه او ويلي مې وو چې د هغه اولاده به تل تر تله په اسراييلو باندې پاچاهي وکړي. (٦) خو که چېرې تاسو يا ستاسو اولاده زما څخه بيروي کول پرېږدئ او د هغو قوانينو او حکمونو څخه سرغړونه وکړئ چې تاسو ته مې درکړي دي او د نورو خدايانو خدمت او عبادت وکړئ، (٧) نو زه به خپل قوم اسراييل د هغه هېواد څخه وباسم چې هغوی ته مې ورکړی دی. همدارنگه به دا کور چې ما سپېڅلی کړی دی چې زما عبادت به په کې کېږي، پرېږدم. په هر ځای کې به خلک په اسراييلو باندې ملنډې ووهي او د هغه سپکاوی به وکړي. (٨) دا

د خدای کور به په یوې کنډوالې باندې بدل شي او هرڅوک چې د هغې په خوا کې تېرېږي، هغه به هک پک او حیران شي. هغوی به پوښتنه کوي: څښتن ولې دې هېواد او دې کور سره داسې عمل کړی دی؟ (٩) خلک به په ځواب کې وایي: دا ځکه چې هغوی خپل څښتن خدای چې د هغوی نیکونه یې د مصر څخه راویستلي وو، پرینسی دی. هغوی نور خدایان غوره کړي دي او د هغوی خدمت او عبادت کوي. له دې امله څښتن په هغوی باندې دا مصیبت راوستلی دی.»

د حیرام سره د سلیمان تړون

(دوهم تواریخ ۸: ۱ - ۲)

(١٠) د شلو کالو په پای کې چې سلیمان په کې د څښتن کور او شاهي ماڼۍ جوړه کړه، (١١) هغه د صور پاچا حیرام ته د جلیل شل ښارگوټي ورکړل، ځکه چې حیرام هغه ته د سیر او سروې هغه ټول لرگي او همدارنگه ټول سره زر چې هغه ورڅخه غوښتي وو، تیار کړي وو. (١٢) خو کله چې حیرام د صور څخه د هغو ښارگوټو د لیدلو دپاره ورغی چې سلیمان ورته ورکړي وو، هغه یې خوښ نه شول. (١٣) هغه پوښتنه وکړه: «ای زما وروره، دا څه ډول ښارگوټي دي چې ماته دې راکړي دي؟» له همدې امله نوموړي ښارگوټي تر ننه پورې د بې ارزښته ښارگوټو په نوم یادېږي. (١٤) حیرام سلیمان ته د څلورو ټنو څخه زیات سره زر لېږلي وو.

د سلیمان نور لوی کارونه

(دوهم تواریخ ۸: ۳ - ۱۸)

(١٥) سلیمان پاچا د څښتن د کور او د خپلې ماڼۍ د جوړولو، د اورشلیم د ختیځې خوا د ځمکې د ډکولو او د ښار د دېوال د جوړولو دپاره، همدارنگه د حاصور، مجدو او جازر د ښارونو په بیا ودانولو کې د بېگاری څخه کار واخیست. (١٦) د مصر پاچا فرعون په جازر

باندې حمله کړې وه، هغه يې نيولی ؤ او هغه ته يې اور اچولی ؤ. په هغه کې اوسېدونکي کنعانيان يې وژلي وو او هغه يې بيا د واده د سوغات په توگه خپلې لور، يعنې د سليمان بنځې ته ورکړې ؤ. (۱۷) نو سليمان جازر بيا ودان کړ. همدارنگه هغه بنکنی بیت حورون بېرته جوړ کړ، (۱۸) بعلت او تامار چې د يهودا په صحرا کې وو، هغه يې هم بيا ودان کړل. (۱۹) سليمان هغه ښارونه چې هلته يې خپل د غلو گودامونه ساتل او هغه ښارونه چې د هغه د اسونو او جنگي گاډيو دپاره وو، ودان کړل. همدارنگه هغه هرڅه چې غوښتل په اورشلیم، لبنان او په هغې ټولې سيمې کې چې هغه ورباندې پاچاهي کوله، ودان کړل.

(۲۰) - (۲۱) سليمان د بېگار دپاره د کنعان د خلکو ټوله اولاده مزدوران ونيول، کوم چې د اسراييلو قوم ونه شو کولای د هغوی د هېواد د نيولو په وخت کې هغوی له منځه يوسي. په دې کې اموريان، حيتيان، فرزبان، حويان او يبوسيان شامل وو، چې د هغوی اولاده تر اوسه پورې غلامان دي. (۲۲) خو سليمان د اسراييليانو څخه يو هم د بېگار دپاره ونه نيوه، بلکې هغوی د هغه عسکر، درباريان، عسکري منصبداران، قوماندانان او د هغه د جنگي گاډيو قوماندانان او گاډي وانان وو. (۲۳) همدارنگه هغوی د سليمان د ودانۍ د جوړولو د کارونو آمران وو. پنځه سوه او پنځوسو کسانو به د هغو خلکو څارنه کوله چې کار به يې کاوه.

(۲۴) د سليمان بنځې چې د فرعون لور وه، د داود د ښار څخه خپلې نوې ماڼۍ ته چې سليمان د هغې دپاره جوړه کړې وه، کډه وکړه. بيا سليمان هغه ځمکه راډکه کړه چې د اورشلیم ختيځ خواته پرته وه.

(۲۵) سليمان به په کال کې درې ځله د قربانۍ په هغه ځای کې چې د څښتن دپاره يې جوړ کړی ؤ، سوځېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې وړاندې کولې او ورسره به يې د څښتن په حضور کې خوشبويي سوځوله. په دې توگه سليمان د خدای د کور کار پای ته ورساوه.

﴿٢٦﴾ همدارنگه سليمان پاچا په عصيون جابر كې چې د ادوم په سيمه كې ايلت ته نژدې د سرې بحيرې په غاړه ؤ، كشتۍ گانې جوړې كړې. ﴿٢٧﴾ حيرام خپل خلك يعنې هغه كشتيوانان چې د بحيرې سره بلد وو، ولېږل چې په كشتۍ گانو كې د سليمان د كسانو سره كار وكړي. ﴿٢٨﴾ هغوى په كشتۍ گانو كې اوفير ته سفر وكړ او د خوارلسو ټنو خڅه زيات سره زر يې راوړل او هغه يې سليمان پاچا ته وسپارل.

د سليمان او د شيبا د ملكې ليدنه او كتنه

(دوهم تواريخ ٩: ١ - ١٢)

١٠ ﴿١﴾ كله چې د شيبا ملكې د سليمان د شهرت په اړه واورېدل (هغه شهرت چې څښتن سليمان ته ورکړى ؤ)، نو هغه راغله چې په سختو پوښتنو سره هغه وازمايي. ﴿٢﴾ هغه د يو لوى كاروان او اوبنانو سره چې د خوشبويۍ مسالې، ډېر سره زر او قيمتي تيرې ورباندې بار وې، اورشليم ته راوړسېدله. هغه سليمان ته راغله او د هغو ټولو شيانو په هکله چې د هغې په ذهن كې وو، د هغه سره يې خبرې وكړې. ﴿٣﴾ سليمان د هغې ټولو پوښتنو ته ځواب ورکړ، داسې يوه پوښتنه نه وه چې پاچا يې بې ځوابه پرېښي وي. ﴿٤﴾ كله چې د شيبا ملكې د سليمان حكمت او هغه مانې چې هغه جوړه كړې وه، ﴿٥﴾ هغه خواږه چې په دسترخوان باندې وو، د هغه د درباريانو د كښېناستلو ترتيب، د خدمتگارانو ښه تنظيم او د هغوى كالي، د هغه ساقيان او هغه سوځېدونكې نذرانې چې هغه د څښتن په كور كې وړاندې كولې وليدلې، نو ډېره حيرانه شوه.

﴿٦﴾ هغې پاچا ته وويل: «هغه څه چې ما په خپل هېواد كې ستاسو د كارونو او حكمت په اړه اورېدلي وو، هغه رښتيا دي! ﴿٧﴾ خو ما تر هغې پورې په دې باندې باور نه كاوه ترڅو چې راغلم او دا هرڅه مې په خپلو سترگو وليدل. خو حتى ما د دې په نيمايي هم نه وو اورېدلي، ستاسو حكمت او شتمني د هغې څخه هم ډېره زياته ده، څه چې ما اورېدلي وو.

٨ ستاسو خلک به څومره خوشحاله وي! او ستاسو درباريان به څومره خوښ وي چې تل ستاسو په حضور کې ولاړ وي او ستاسو د حکمت خبرې واورې! ٩ ثنا دې وي ستاسو څښتن خدای ته چې ستاسو څخه ډېر خوشحاله دی او تاسو يې د اسراييلو په تخت باندې کښېنولي يئ. د اسراييلو سره د څښتن د تلپاتې مينې په خاطر يې تاسو پاچا کړي يئ چې عدالت او انصاف وکړئ.»

١٠ د شيبا ملکې سليمان پاچا ته د څلورو ټنو څخه زيات سره زر، زياته اندازه عطر او قيمتي تيرې ورکړې. څومره زياتې خوشبويه مسالې چې د شيبا ملکې سليمان پاچا ته ورکړل دومره هېڅکله نه وو راوړل شوي.

١١ د حيرام کشتی گانو د اوفير څخه پرته له سرو زرو ډېر زيات د نښتر لرگي او قيمتي تيرې هم راوړلې. ١٢ پاچا د دې لرگيو څخه د څښتن د کور او شاهي ماڼۍ دپاره زينې او د ساز غبروونکو دپاره ربابونه او چنگونه جوړ کړل. د هغې ورځې څخه تر اوسه پورې دومره زيات د نښتر لرگي هېڅکله نه وو راوړل شوي او نه هم ليدل شوي وو.

١٣ سليمان پاچا د شيبا ملکې ته برسېره په هغو شيانو چې هغې غوښتي وو، د خپل شاهانه سخاوت له مخې نور سوغاتونه هم ورکړل. له هغې وروسته ملکه د خپلو خدمتگارانو سره خپل هېواد يعنې شيبا ته ستنه شوه.

د سليمان پاچا شتمني

(دوهم تواريخ ٩: ١٣ - ٢٨)

١٤ سليمان پاچا هر کال نژدې درويشت ټنه سره زر لاسته راوړل. ١٥ په دې کې هغه ماليات چې د سوداگرانو له خوا ورکول کېدل، د سوداگرۍ گټې او هغه باج چې د عربو د پاچاهانو او هغه ماليات چې د اسراييلو د حکمرانانو له خوا ورکول کېده، شامل نه وو. ١٦

سليمان پاچا د ټكول شويو سرو زرو څخه دوه سوه دانې لوی سپرونه جوړ كړل، په هر سپر كې نژدې اووه كيلوگرامه سره زر كارول شوي وو. (١٧) همدارنگه هغه د ټكول شويو سرو زرو څخه درې سوه دانې كوچني سپرونه جوړ كړل، چې په هر سپر كې نژدې دوه كيلوگرامه سره زر كارول شوي وو. پاچا هغه د مانې په هغه سالون كې كېښودل چې د لبنان د ځنگل په نوم يادېده.

(١٨) پاچا د فيل د غاښونو څخه يو لوی تخت هم جوړ كړ او هغه ته يې د سوچه سرو زرو پوښ وركړ. (١٩) تخت ته د ورختلو دپاره شپږ زینې وې او د تخت سر د شاله خواگرد ؤ. د تخت دواړو خواو ته بازوگان وو او د هر يو په خوا كې د زمري مجسمه وه. (٢٠) په شپږو زينو باندې د دولسو زمريانو مجسمې وې، د هرې زینې هرې خواته يوه يوه مجسمه وه. په بلې هېڅ پاچاهۍ كې داسې تخت نه ؤ جوړ شوی. (٢١) د سليمان پاچا هغه جامونه چې د څښلو دپاره وو، ټول د سرو زرو څخه جوړ شوي وو. د هغه د مانې هغه سالون چې د لبنان د ځنگل په نوم يادېده، ټول سامان يې د سوچه سرو زرو څخه وو. سپين زر هېڅ كارول شوي نه وو، ځكه چې د سليمان په وخت كې سپين زر يې ارزښته گڼل كېدل. (٢٢) هغه بحري كشتۍ گانې درلودلې چې د حيرام د كشتۍ گانو سره يې سفر كاوه. د هغه كشتۍ گانې به په هرو درېو كالو كې يوځل راستنېدلې او سره زر، سپين زر، د فيل غاښونه، بيزوگانې او د طاووس مرغان به يې راوړل.

(٢٣) سليمان پاچا د نړۍ د نورو ټولو پاچاهانو څخه ډېر شتمن او د حكمت خاوند ؤ (٢٤) او ټولې نړۍ غوښتل چې راشي او هغه حكمت وويني چې خدای ورته وركړی ؤ. (٢٥) كال په كال به چې هرڅوك راتلل، نو د ځان سره به يې دا سوغاتونه، يعنې د سپينو او د سرو زرو شيان، چينې، وسلې او خوشبويه مسالې، اسونه او قچرې راوړل.

(٢٦) سليمان خپلې جنگي قواوې چې د خوارلس سوه جنگي گاديو او دولس زره اسونو نه

جوړې شوې وې، راتولې کړې. يوه برخه يې په اورشليم او نورې يې په مختلفو ښارونو کې ساتلې. (۲۷) د هغه د پاچاهۍ په وخت کې سپين زر په اورشليم کې د تېرو په شان يو عادي شى شو او د سبر د ونو لرگي لکه د يهودا د غرونو په لوېديځو لمنو کې د انځرو د ونو په شان پرېمانه وو. (۲۸) د سليمان سوداگرانو اسونه د مصر او ترکيې څخه راوستل. شاهي سوداگرانو به هغه د ترکيې څخه اخيستل. (۲۹) هغوى به د مصر څخه يوه جنګي گاډۍ په شپږ سوه مثقاله سپينو زرو او يو اس به يې په يو سلو پنځوس مثقاله سپينو زرو اخيستل. همدارنگه ځينې به يې د حيتيانو او سوريانانو په پاچاهانو بېرته خرڅول.

د سليمان ښځې

۱۱ (۱) سليمان د ډېرو ښځو سره چې د نورو قومونو څخه وې، مينه لرله. د فرعون د لور څخه پرته هغه د حيتي، موآب، عمون، ادوم او صيدون د ښځو سره هم ودونه وکړل. (۲) څښتن حکم کړى ؤ چې اسراييليان دې د دې قومونو سره ودونه نه کوي، ځکه چې هغوى به د اسراييليانو زړونه د خپلو خدايانو په لور راواړوي. خو بياهم سليمان د هغوى په مينه کې ډوب شو او د هغوى سره يې ودونه وکړل. (۳) سليمان د اووه سوه شاهزادګيو سره ودونه وکړل او همدارنگه هغه درې سوه وينځې لرلې. هغه خپلو ښځو بې لارې کړ. (۴) کله چې سليمان زور شو، د هغه ښځو هغه د پرديو خدايانو عبادت ته واړاوه. هغه خپل څښتن خدای ته وفادار نه ؤ لکه څنګه چې د هغه پلار داود وفادار ؤ. (۵) هغه د صيدون د بت عشتاروت او د عمون د کرکې وړ بت مولک عبادت وکړ. (۶) نو سليمان د څښتن په وړاندې ګناه وکړه. هغه د څښتن څخه په پوره توګه پيروي ونه کړه لکه څنګه چې د هغه پلار داود کړې وه. (۷) سليمان په هغه غره باندې چې د اورشليم په ختيځ کې ؤ، د موآب د کرکې وړ بت کموش او د عمونيانو د کرکې وړ بت مولک دپاره د عبادت ځای جوړ کړ. (۸) همدارنگه سليمان هغه عبادت ځايونه هم جوړ کړل چې هلته به د هغه ټولو

پرديو بڼځو خوشبويي سوځولې او خپلو خدايانو ته به يې قربانۍ وړاندې کولې.

٩-١٠) که څه هم څښتن د اسراييلو خداى دوه ځلې سلیمان ته وربڼکاره شوى ؤ او هغه ته يې حکم کړى ؤ چې د پرديو خدايانو عبادت دې نه کوي، خو بياهم سلیمان د څښتن اطاعت ونه کړ او د هغه څخه يې پيروي ونه کړه. نو څښتن سلیمان ته په قهر شو (١١) او ورته يې وويل: «څرنگه چې تا قصداً هغه لوظ چې زما سره دې کړى ؤ مات کړ او زما قوانين او حکمونه دې عملي نه کړل، په دې خاطر زه به په رښتيا سره ستا څخه پاچاهي واخلم او ستا يو نوکر ته به يې ورکړم. (١٢) خو بيا به هم زه دا کار ستا د پلار داود په خاطر ستا په ژوندانه کې ونه کړم، بلکې ستا د زوى د پاچاهۍ په وخت کې به يې ورکړم. (١٣) خو زه به ټوله پاچاهي د هغه څخه وانخلم، بلکې هغه ته به يوه قبيله زما د خدمتگار داود په خاطر او د اورشليم په خاطر چې هغه مې غوره کړى دى ورکړم.»

د سلیمان دښمنان

(١٤) نو څښتن د سلیمان په ضد يو دښمن راپورته کړ، يعنې ادومي حداد چې د ادوم د شاهي کورنى څخه ؤ. (١٥-١٦) ډېر پخوا، کله چې داود د ادوم سره جگړه کوله، د هغه د لښکرو قوماندان يوآب د مړو د بڼخولو دپاره هغه ځاى ته لاړ. هغه د خپلو کسانو سره شپږ مياشتې په ادوم کې پاتې شو او په هغه وخت کې هغوى د ادوم ټول نارينه ووژل، (١٧) پرته له حداد او د هغه د پلار د ځينو ادومي خدمتگارانو څخه چې مصر ته وتښتېدل. (په هغه وخت کې حداد هلک ؤ.) (١٨) هغوى د مديان څخه روان شول او فاران ته لاړل. د فاران څخه يې د ځان سره کسان واخيستل او په مصر کې فرعون پاچا ته ورغلل. هغه حداد ته کور او ځمکه ورکړه او خواړه يې ورته تيارول. (١٩) فرعون د حداد څخه دومره خوشحاله ؤ چې هغه ورته د خپلې بڼځې خور يعنې د ملکې تحفيس خور ورکړه. (٢٠) هغې حداد ته زوى وزېراوه چې گنوبت نومېده او تحفيس په شاهي ماڼۍ کې د هغه روزنه کوله. گنوبت

هلته د فرعون د زامنو سره اوسېده. (٢١) كله چې په مصر كې حداد ته خبر ورسېده چې داود او د هغه د لښكرو قوماندان يوآب مړه شوي دي، نو حداد فرعون ته وويل: «اجازه راکړئ چې بېرته خپل وطن ته لاړ شم.» (٢٢) فرعون پوښتنه وکړه: «خه شی دې کم دي چې ته غواړې بېرته خپل وطن ته لاړ شي؟» حداد ځواب ورکړ: «هېڅ. خو ماته اجازه راکړئ چې لاړ شم!»

(٢٣) خدای د سلیمان په وړاندې یو بل دښمن، یعنې رزون د الیاداع زوی هم راپورته کړ چې هغه د خپل بادار، هدد عزر څخه چې د صوبې پاچا و، تښتېدلی و. (٢٤) هغه خپل شاوخوا ته یو څو کسان راټول کړل او د یاغیانو د ډلې مشر شو. دا په هغه وخت کې وشو چې داود د صوبې ځواکونه له منځه یووړل. یاغیان دمشق ته لاړل، هلته هغوی ځای په ځای شول او د هغه ځای پاچا یې وټاکه. (٢٥) برسېره پر هغې نارامۍ چې د حداد له خوا راپیدا کېدله، رزون هم د سلیمان د ژوند تر پایه د اسراییلو دښمن و. رزون په سوریې باندې پاچاهي کوله او د اسراییلو څخه یې کرکه کوله.

د یروبعام یاغیتوب

(٢٦) همدارنگه د نباط زوی یروبعام هم د پاچا په وړاندې یاغي شو. هغه د افرایم د صریده او د سلیمان د مامورینو څخه و. د هغه مور صروعه نومېدله او کونډه وه. (٢٧) دا هغه کیسه ده چې څنگه هغه د پاچا په وړاندې یاغي شو. سلیمان د خپل پلار داود د ښار د دېوال سوری جوړاوه او د ختیځې خوا ځمکه یې ډکوله. (٢٨) یروبعام یو تکړه ځوان و او کله چې سلیمان ولیدل چې هغه څومره سخت کار کوي، نو هغه یې د منسي او افرایم د قبیلو د ټولو مزدورانو مسوول وټاکه. (٢٩) یوه ورځ چې یروبعام د اورشلیم څخه دباندي روان و، اخیا نبي چې د شیلوه څخه و او نوې چینه یې اغوستې وه، په لاره کې د هغه سره مخامخ شو. هغوی دواړه په صحرا کې یوازې وو. (٣٠) اخیا خپله نوې چینه وویستله، هغه یې

وشکوله او دولس ټوټې يې کړه. (٣١) بيا يې يروبعام ته وويل: «لس ټوټې خپل ځان ته
 واخله، ځکه چې د اسراييلو څښتن خدای درته وايي: څوره، په دې نژدې وخت کې به زه د
 سليمان څخه پاچاهي واخلم او لس قبيلې به تاته درکړم. (٣٢) خو د خپل خدمتگار داود
 او د اورشليم په خاطر چې هغه مې د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه غوره کړی دی، سليمان ته
 به يوه قبيله پرېږدم. (٣٣) زه ځکه دا کار کوم چې سليمان او د اسراييلو خلکو زه پرېښودم
 او د پرديو خدايانو، يعنې د صيدونيانو د بت عشتاروت، د موآبيانو د بت کموش او د
 عمونيانو د بت مولک عبادت کوي. هغوی زما د امر څخه سرغړونه کړې ده، هغوی گناه
 کړې ده او زما د قوانينو او حکمونو څخه يې پيروي نه ده کړې لکه څنگه چې د سليمان
 پلار داود کوله. (٣٤) خو زه به د سليمان څخه ټوله پاچاهي وانخلم. د خپل خدمتگار داود
 په خاطر چې ما غوره کړی ؤ او زما حکمونه او قوانين يې عملي کړي وو، هغه به پرېږدم
 چې د خپل مرگ تر وخته پورې پاچا وي. (٣٥) د سليمان د زوی څخه به پاچاهي واخلم
 او تاته به لس قبيلې درکړم. (٣٦) خو زه به يوه قبيله د هغه زوی ته پرېږدم، ترڅو زما د
 خدمتگار داود څراغ په اورشليم کې، په هغه بناړ کې چې ما د خپل عبادت دپاره غوره
 کړی دی تل روښانه پاتې شي. (٣٧) ای يروبعامه! زه به تا د اسراييلو پاچا کړم او په هغې
 ټولې سيمې باندې به پاچاهي وکړې چې ته يې غواړې. (٣٨) که چېرې په کامل ډول زما
 اطاعت وکړې، زما د قوانينو له مخې ژوند وکړې، زما حکم سرته ورسوي او هغه کار وکړې
 چې زما په نظر ښه دی لکه څنگه چې زما خدمتگار داود کول، نو زه به تل ستا سره يم. زه
 به تا د اسراييلو پاچا کړم او په يقين سره به داسې وکړم لکه څنگه چې ما د داود دپاره
 وکړل، چې ستا اولاده به ستا څخه وروسته پاچاهي کوي. (٣٩) زه به د سليمان د گناه له
 امله د داود اولادې ته سزا ورکړم، خو تر اېده پورې نه.»

(٤٠) په دې خاطر سليمان هڅه وکړه چې يروبعام ووژني، خو يروبعام د مصر پاچا شيشق
 ته وتښتېد او د سليمان تر مړينې پورې هلته پاتې شو.

د سلیمان مړینه

(دوهم تواریخ ۹: ۲۹ - ۳۱)

۴۱ د سلیمان د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې، دا چې هغه څه کړي دي او هغه حکمت چې هغه ښودلی ؤ، د سلیمان د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ۴۲ سلیمان څلوېښت کاله په اورشلیم کې په ټولو اسراییلو باندې پاچاهي وکړه. ۴۳ نو وروسته هغه مړ شو او د خپل پلار داود په ښار کې ښخ شو. د سلیمان په ځای د هغه زوی رحبعام پاچا شو.

د شمالي قبیلو یاغیتوب

(دوهم تواریخ ۱۰: ۱ - ۱۹)

۱۲ رحبعام شکیم ته لاړ، ځکه چې ټول اسرایلیان هلته راټول شوي وو چې هغه پاچا کړي. ۱ کله چې د نباط زوی یروبعام چې د سلیمان له لاسه مصر ته تښتېدلی ؤ، دا خبر واورېد، هغه په مصر کې نور هم پاتې شو. ۲ خو هغوی یروبعام راوغوښت او هغه او د اسراییلو ټول خلک رحبعام ته ورغلل او هغه ته یې وویل: ۳ «ستاسو پلار سلیمان زموږ سره ډېره سخت چلند کاوه او دروند بار یې په موږ باندې ایښی ؤ. که چېرې تاسو دا بار زموږ د اوږو نه سپک او زموږ دپاره ژوند اسانه کړئ، نو موږ به ستاسو خدمت کوو.» ۴ رحبعام په ځواب کې وویل: «ماته درې ورځې وخت راکړئ چې په دې هکله فکر وکړم. بیا بېرته راشئ او زه به تاسو ته ځواب ووايم.» نو خلک لاړل.

۵ وروسته بیا رحبعام د هغو سپین ږيرو سره مشوره وکړه چې د هغه د پلار سلیمان په ژوندانه کې یې د هغه خدمت کاوه. هغه پوښتنه وکړه: «تاسو څنګه مشوره راکوئ چې دې خلکو ته څه ځواب ووايم؟» ۶ هغوی ځواب ورکړ: «که چېرې تاسو نن د دې خلکو خدمتګار شئ، د هغوی خدمت وکړئ او هغوی ته داسې ځواب ورکړئ چې خوشحاله شي،

نو هغوی به تل ستاسو خدمتگاران وي.» (۸) خو رحبعام د هغو سپین ږیرو مشوره ونه منله او د هغو ځوانانو سره یې مشوره وکړه چې د هغه سره لوی شوي وو او د هغه خدمت یې کاوه. (۹) د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «ستاسو مشوره څه ده؟ دې خلکو ته څه ځواب ووايم چې ماته وايي: هغه بار چې ستاسو پلار زمونږ په اوږو ایښی دی سپک کړه؟» (۱۰) هغو ځوانانو په ځواب کې وویل: «هغو خلکو ته داسې ځواب ورکړئ: «زما کوچنی گوته زما د پلار د ملا څخه پندې ده.» (۱۱) زما پلار په تاسو باندې دروند بار ایښی ؤ، زه به هغه نور هم دروند کړم. زما پلار تاسو په قمچینو باندې وهلی، زه به تاسو په اغزي لرونکو قمچینو باندې ووهم.»

(۱۲) لکه څنگه چې رحبعام پاچا ویلي وو درې ورځې وروسته یروبعام او ټول خلک هغه ته بېرته راغلل. (۱۳) پاچا د سپین ږیرو د مشورې پروا ونه ساتله او خلکو ته یې ډېر سخت ځواب ورکړ. (۱۴) هغه د هغو ځوانانو مشوره ومنله او ویې ویل: «زما پلار په تاسو باندې دروند بار ایښی ؤ، زه به هغه نور هم دروند کړم. زما پلار تاسو په قمچینو باندې وهلی، زه به تاسې په اغزي لرونکو قمچینو باندې ووهم.» (۱۵) نو په دې ډول پاچا د خلکو غوښتنه ونه منله، ځکه چې په دې کې د څښتن رضا وه، ترڅو هغه خبره سرته ورسېږي چې څښتن د اخیایي په وسیله چې د شیلوه څخه ؤ، د نباط زوی یروبعام ته کړې وه.

(۱۶) کله چې ټولو اسرایلیانو ولیدل چې پاچا د هغوی خبره ونه منله، هغوی چیغې ووهلې: «مونږ باید د داود د کورنۍ سره وفادار پاتې نه شو. هغوی زمونږ دپاره څه کړي دي؟ ای د اسراییلو خلکو، ځی چې خپلو کورونو ته لاړ شو! پرېږدئ چې رحبعام په خپلو خلکو باندې پاچاهي وکړي.» نو اسرایلیان خپلو کورونو ته لاړل. (۱۷) رحبعام یوازې په هغو خلکو باندې پاچاهي کوله چې د یهودا په ښارگوټو کې اوسېدل. (۱۸) رحبعام پاچا د بېگار د کارونو مسوول ادورام اسرایلیانو ته واستاوه، خو د اسراییلو خلکو هغه سنگسار کړ.

او ويې واژه. خو رحبعام په بيره په خپلې جنگي گاډۍ کې سپور شو او اورشليم ته وتښتېد. (۱۹) نو د اسراييلو شمالي قبيلو د هغې ورځې نه وروسته د داود د شاهي کورنۍ په وړاندې ياغيتوب پيل کړ. (۲۰) کله چې د اسراييلو خلکو واورېدل چې يروبعام د مصر څخه راستون شوی دی، هغه ته يې بلنه ورکړه چې د اسراييلو غونډې ته راشي. يروبعام د هغوی بلنه ومنله او هغه يې د خپل پاچا په توگه غوره کړ. يوازي د يهودا قبيله د داود د کورنۍ سره وفاداره پاتې شوه.

رحبعام ته د شمعيه نبي خبرداری

(دوهم تواريخ ۱۱: ۱ - ۴)

(۲۱) کله چې رحبعام اورشليم ته ورسېده، هغه د يهودا او بنيامين د قبيلو څخه يوسلو اتيا زره غوره شوي عسکر راټول کړل. هغه پرېکړه وکړه چې په اسراييلو باندې حمله وکړي او د اسراييلو شمالي قبيلې يوځل بيا تر خپل واک لاندې راولي. (۲۲) خو خدای شمعيه نبي ته وويل: (۲۳) «د يهودا پاچا يعنې د سليمان زوی رحبعام او د يهودا او بنيامين د قبيلو ټولو خلکو ته ووايه: (۲۴) د اسراييلو په خلکو باندې چې ستاسو وروڼه دي حمله ونه کړئ، ټول خپلو کورونو ته لاړ شئ. هغه څه چې پېښ شوي دي هغه زما رضا ده.» نو هغوی د څښتن د حکم څخه اطاعت وکړ او بېرته خپلو کورونو ته لاړل.

په بيت ييل او دان کې د سرو زرو سخوندران

(۲۵) د اسراييلو پاچا يروبعام د افرايم په غرنۍ سيمه کې د شکيم ښار ښه ودان کړ او هلته په کې اوسېده. بيا له هغه ځای څخه لاړ او د فنوعيل ښارگوټی يې هم ښه ودان کړ. (۲۶) - (۲۷) يروبعام په خپل زړه کې وويل: «ډېر امکان لري چې پاچاهي بېرته د داود د کورنۍ په لاس کې پرېوځي، ځکه کله چې خلک اورشليم ته د قربانۍ د وړاندې کولو دپاره د څښتن کور ته لاړ شي، کېدای شي چې هغوی رحبعام د يهودا پاچا ته وفادار شي، ما ووژني او زما

په ځای هغه خپل پاچا وټاکي.» (۲۸) د خپلو مشاورانو څخه د مشورې اخیستلو وروسته پاچا د سرو زرو دوه خوشیان جوړ کړل. قوم ته یې وویل: «دا ستاسو دپاره سخته ده چې د عبادت دپاره اورشلیم ته ځئ. ای اسرائیلیانو! دغه سخوندران ستاسو خدایان دي چې تاسو یې د مصر څخه راوویستلي.» (۲۹) هغه د سرو زرو یو سخوندر په بیت ییل کې او بل یې په دان کې کېښود. (۳۰) په دې کار سره قوم گناه وکړه او هغوی به د سخوندرانو د عبادت دپاره حتی تر دان پورې تلل.

(۳۱) یروبعام سیمه ییز عبادت ځایونه هم جوړ کړل. هغه د هر ډول خلکو څخه کاهنان وټاکل، که څه هم هغوی لاویان نه وو. (۳۲) هغه د اتمې میاشتې په پنځلسمه ورځ د هغه اختر په شان چې په یهودا کې لمانځل کېده، اختر جوړ کړ. په بیت ییل کې به یې د قربانۍ په ځای هغو سخوندرانو ته چې ده جوړ کړي وو، قربانۍ وړاندې کولې. همدارنگه هغه په بیت ییل کې د هغو عبادتځایونو دپاره چې یې جوړ کړي وو کاهنان وټاکل. (۳۳) په دې توگه د اتمې میاشتې په پنځلسمه ورځ، یعنې هغه میاشت چې یروبعام په خپله ټاکلې وه، هغه د اسرائیلیانو دپاره د اختر دود پیل کړ او د قربانۍ په هغه ځای کې یې چې هغه په بیت ییل کې جوړ کړی و، قربانۍ وړاندې کړې.

د یهودا څخه د خدای یو نبي

۱۳ (۱) د خدای یو نبي د څښتن په امر د یهودا څخه بیت ییل ته لاړ او کله چې هلته ورسېده، یروبعام د قربانۍ د وړاندې کولو په خاطر د قربانۍ په ځای کې ولاړ و. (۲) هغه نبي د څښتن په حکم د قربانۍ د ځای په ضد وینا وکړه: «ای د قربانۍ ځایه! ای د قربانۍ ځایه! څښتن داسې وايي: یو ماشوم به د داود په کورنۍ کې پیدا شي چې نوم به یې یوشیاه وي، هغه به په تا باندې د سیمه ییزو عبادتځایونو هغه کاهنان حلال کړي چې په دې ځای

کې نذرانې وړاندې کوي او د انسان هډوکي به درباندي وسوځول شي.» (۳) وروسته نبي يوه نښه وړاندې کړه، ويې ويل: «هغه نښه دا ده چې څښتن بيان کړې ده: دا د قربانۍ ځای به دوه ټوټې شي او د هغه ايرې به دباندي توی شي.»

(۴) کله چې يروبعام پاچا دا واورېدل، هغه خپل لاس د قربانۍ د ځای څخه د نبي خواته وراوړد کړ او ويې ويل: «هغه ونيسئ!» خو هغه لاس چې يې د نبي خواته اوږد کړی ؤ شل شو، داسې چې هغه ونه شو کولای هغه بېرته خپل ځان ته راکش کړي. (۵) نو د هغې نښې له مخې چې د نبي له خوا د څښتن په نوم وړاندې شوې وه، د قربانۍ ځای راولوبده، دوه ټوټې شو او ايرې يې دباندي توی شوې. (۶) يروبعام پاچا نبي ته وويل: «مهرباني وکړئ زما دپاره خپل څښتن خدای ته دعا وکړئ او د هغه څخه وغواړئ چې زما لاس د پخوا په شان کړي.» نبي څښتن ته دعا وکړه او د پاچا لاس روغ شو او بېرته هماغسې شو لکه څنگه چې پخوا ؤ. (۷) پاچا نبي ته وويل: «راځئ زما سره کور ته لاړ شئ او يو څه وخورئ. زه به تاسو ته يو سوغات درکړم.» (۸) خو نبي پاچا ته په ځواب کې وويل: «که خپله نيمه پاچاهي دې هم ماته راکړې، زه به درسره لاړ نه شم. زه به دلته نه ډوډی وخورم او نه به اوبه وڅښم. (۹) څښتن ماته حکم کړی دی چې نه به څه شی خورم، نه به څه شی څښم او په هغې لار چې راغلی يم په هغې به بېرته خپل کور ته نه ستنېرم.» (۱۰) نو په هغې لارې چې هغه بيت ييل ته راغلی ؤ بېرته په هغې لار نه شو، بلکې په بله لاره لاړ.

د بيت ييل زور نبي

(۱۱) په هغه وخت کې په بيت ييل کې يو زور نبي اوسېده. د هغه زامن راغلل او هغه څه چې د يهودا نبي په هغه ورځ په بيت ييل کې کړي وو او هغه څه چې هغه يروبعام پاچا ته ويلي وو، خپل پلار ته بيان کړل. (۱۲) زور نبي د خپلو زامنو څخه پوښتنه وکړه: «هغه په کومه لاره لاړ؟» نو هغوی ورته هغه لاره وښودله. (۱۳) بيا هغه خپلو زامنو ته وويل: «زما

دپاره په خره باندې کته واچوئ. هغوی همداسې وکړل او هغه ورباندې سپور شو (۱۴) او د نبي پسي لار. ويې ليدل چې هغه د خپري د ونې لاندې ناست دی، نو پوښتنه يې ترې وکړه: «ايا ته هغه نبي يې چې د يهودا څخه راغلی يې؟» هغه ځواب ورکړ: «هو، زه يم.» (۱۵) زور نبي هغه ته وويل: «زما سره کور ته لار شه او ډوډی وخوره.» (۱۶) د يهودا نبي ځواب ورکړ: «زه نه شم کولای چې تا سره بېرته ستون شم، په دې ځای کې تا سره نه ډوډی خوړلی شم او نه درسره اوبه څښلی شم. (۱۷) ځکه چې څښتن ماته امر کړی دی چې دلته به نه څه شی خوړي، نه به څه څښي او په هغې لارې چې راغلی يې بېرته به په هماغې لارې خپل کور ته نه ستنېږي.» (۱۸) خو هغه زور نبي چې د بيت ييل څخه ؤ، هغه ته وويل: «زه هم ستا په شان نبي يم او يوې فرښتې د څښتن په حکم ماته وويل: هغه د ځان سره کور ته راوله، ترڅو ډوډی وخوري او اوبه وڅښي.» خو زور نبي هغه ته دروغ وويل. (۱۹) نو د يهودا نبي د هغه سره ستون شو او د هغه په کور کې يې ډوډی وخورله او اوبه يې وڅښلې.

(۲۰) په هغه وخت کې چې هغوی په دسترخوان باندې ناست وو، هغه زور نبي د څښتن پيغام تر لاسه کړ. (۲۱) هغه د يهودا په نبي باندې غږ وکړ: «ستا څښتن خدای داسې وايي چې تا د هغه د حکم څخه سرغړونه کړې ده او د هغه په حکم باندې دې عمل نه دی کړی. (۲۲) ته بېرته ستون شوې او په هغه ځای کې چې ته منع شوې وې تا ډوډی وخورله او اوبو دې وڅښلې. له دې امله به ستا مړی ستا د نيکونو په هديره کې ښخ نه شي.» (۲۳) کله چې هغه د خوړلو او څښلو څخه وزگار شو، نو زور نبي د يهودا د نبي دپاره په خره باندې کته واچوله (۲۴) او د يهودا نبي لار. په لاره کې زمري ورسره مخامخ شو او هغه يې وواژه. د هغه مړی په لاره کې پروت ؤ، خر او زمري د هغه په څنگ کې ولاړ وو. (۲۵) ځينې خلک په لاره تېرېدل او په لاره کې يې مړی وليده چې زمري يې په څنگ کې ولاړ ؤ. هغوی بيت ييل ته ورغلل او څه چې دوی ليدلي وو، خلکو ته يې وويل.

٢٦) کله چې زور نبي دا خبره واورېدله هغه وويل: «دا هغه نبي دی چې د خښتن د حکم څخه يې سرغړونه وکړه. نو خښتن هغه زمري ته په لاس ورکړ چې هغه وډاري او ويې وژني. لکه څنگه چې خښتن ورته ويلي وو، هغه وشول.»

٢٧) بيا هغه خپلو زامنو ته وويل: «زما دپاره په خره باندې کته واچوئ.» هغوی همداسې وکړل. ٢٨) هغه روان شو او ويې ليدل چې د نبي مړی په لاره کې پروت دی او زمري او خر لا تر اوسه هم د هغه په څنگ کې ولاړ دي. زمري نه مړی خوړلی او نه يې خر ډارلی ؤ. ٢٩) زور نبي هغه مړی راپورته کړ، هغه يې په خره باندې بار کړ او بېرته يې خپل ښار ته راوړ چې په هغه باندې وير وکړي او ښخ يې کړي. ٣٠) زور نبي هغه په خپله هديره کې ښخ کړ او هغه او د هغه زامنو ورباندې وير کاوه ويل يې: «واي، اي زما وروره! اي زما وروره!» ٣١) د هغه د ښخولو څخه وروسته نبي خپلو زامنو ته وويل: «کله چې زه مړ شم په هغه قبر کې مې ښخ کړی چې هغه نبي په کې ښخ شوی دی، زما مړی د هغه د مړي په څنگ کې کېږدئ. ٣٢) ځکه هغه پيغام چې د خښتن په حکم يې د بيت ييل د قربانی د ځای په ضد او د هغو د سيمه ييزو عبادتځايونو په ضد چې د سامرې په ښارگوټو کې دي ويلي ؤ، هغه به په يقين سره رښتيا شي.»

٣٣) حتی له دې وروسته هم، د اسراييلو پاچا يروبعام د خپلو بدو لارو څخه ونه گرځېده، بلکې يوځل بيا يې د سيمه ييزو عبادتځايونو دپاره د هر ډول خلکو څخه کاهنان وټاکل. هرچا چې غوښتل کاهن شي، هغه به يې وقف کاوه. ٣٤) د دې گناه له امله د يروبعام پاچاهي پای ته ورسېدله او هغه او د هغه کورنی د ځمکې د مخ څخه ورکه شوه.

د يروبعام په ضد د اخيا پېشگويي

١٤) په هغه وخت کې د يروبعام پاچا زوی اييا ناروغ شو. ١٥) يروبعام خپلې

بنځې ته وويل: «خپله څېره بدله كړه، ترڅو هېڅوك تا ونه پېژني چې زما بنځه يې او اخيا نبي ته چې په شيلوه كې اوسېږي ورشه. دا هماغه سړی دی چې ماته يې ويلي وو چې ته به په دې قوم باندې پاچا شي. (۳) لس ډوډۍ، يو څه كيكونه او يو منگوتی شات هغه ته يوسه. هغه به تاته ووايي چې زمونږ په زوی باندې به څه پېښېږي.»

(۴) نو هغه په شيلوه كې د اخيا كور ته لاړه. د ډېر عمر له امله اخيا ږوند شوی ؤ. (۵) څښتن اخيا ته ويلي وو: «د يروبعام بنځه راځي، هغه به د خپل زوی په هكله چې ناروغه دی ستا څخه پوښتنه وكړي.» همدارنگه څښتن اخيا ته ويلي وو چې هغې ته څه ووايي. څښتن زياته كړه: «كله چې هغه بنځه راوړسېږي، نو هغه به خپل ځان داسې وښايي چې گوندې بل څوك ده.»

(۶) نو كله چې اخيا د كور په دروازه كې د هغې د پښو د قدمونو اواز واورېد، هغه وويل: «ای د يروبعام بنځې، راننوځه. ولې ته ځان داسې ښكاره كوي چې بل څوك يې؟ ستا دپاره يو بد خبر لرم. (۷) لاړه شه او يروبعام ته ووايه چې د اسرايلو څښتن خدای داسې وايي: (۸) ته مې د خلكو له منځ څخه راپورته كړې او د خپل قوم اسرايلو مشر مې كړې. (۹) داود د كورنۍ څخه مې پاچاهي واخيستله او تاته مې دركړه. خو ته زما د خدمتگار داود په شان نه وې، هغه ماته پوره وفادار ؤ، زما د حكمنو څخه يې اطاعت كاوه او يوازې هغه كارونه يې كول چې زما په نظر كې سم وو. (۱۰) تا د هغو ټولو پاچاهانو په پرتله چې ستا څخه مخكې وو، ډېر بد كارونه وكړل. د خپل ځان دپاره دې نور خدايان يعنې فلزي بتان جوړ كړل. زما قهر دې راوپاراوه او ماته دې شا كړه. (۱۱) له دې امله به ستا په شاهي كورنۍ باندې بدبختي راولم. زه به ستا ټول نارينه اولاده كه هغه غلامان وي يا ازاد، يوشان ووژنم. زه به ستا كورنۍ وسوځوم لكه څنگه چې څوك خوشايي سوځوي، ترڅو ټول له منځه لاړ شي. (۱۲) ستا د كورنۍ هر غړی چې په ښار كې مړ شي، هغه به سپي وخوري او هغه چې په صحرا كې مړ شي مرغان به يې وخوري، زه چې څښتن يم دا خبره كوم. (۱۳)

اوس بېرته کور ته لاړه شه، کله چې ته خپله پښه په خپل ښار کې کېږدې، نو ستا زوی به مړ شي. (۱۳) د اسراییلو ټول قوم به د هغه دپاره ویر وکړي او هغه به ښخ کړي. هغه به د یروبعام د کورنۍ یوازېنۍ غړی وي چې ښخ به شي. ځکه چې هغه د یروبعام په کورنۍ کې هغه څوک دی چې د اسراییلو څښتن خدای په هغه کې یو څه ښه والی ویني. (۱۴) څښتن به د خپل ځان دپاره په اسراییلو باندې داسې یو پاچا وټاکي چې هغه به د یروبعام کورنۍ له منځه یوسي، حتی همدا اوس. (۱۵) څښتن به اسراییلو ته سزا ورکړي او هغوی به داسې ورپېرې لکه لوڅه چې په اوبو کې رپېرې. هغه به د اسراییلو د قوم رېښه له دې ښې ځمکې څخه چې د هغوی نیکونو ته یې ورکړې وه، له بېخه وباسي او هغوی به د فرات د سیند پورې خواته خپاره کړي، ځکه چې هغوی د اشیره د بتانو په جوړولو د هغه قهر راپارولی دی. (۱۶) څښتن به د اسراییلو څخه ځکه لاس واخلي چې یروبعام گناه کړې ده او د اسراییلو د قوم د گناهکار کېدلو سبب ګرځېدلی دی.»

(۱۷) نو د یروبعام ښځه ترزې ته ستنه شوه. څنگه چې هغې د کور په دروازې باندې پښه کېښوده، زوی یې مړ شو. (۱۸) لکه څنگه چې څښتن د خپل خدمتگار اخیا نبي په وسیله ويلي وو، هغه یې ښخ کړ او ټولو اسراییلو د هغه دپاره ویر وکړ. (۱۹) د یروبعام د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې یعنې د هغه جنګونه او دا چې هغه څنگه پاچاهي وکړه، د اسراییلو د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (۲۰) هغه دوه ویشته کاله پاچاهي وکړه او وروسته مړ او ښخ شو. د هغه زوی ناداب د هغه په ځای پاچا شو.

د یهودا پاچا رحبعام

(دوهم تواریخ ۱۱:۵ - ۱۲:۱۵)

(۲۱) د سلیمان زوی رحبعام یوڅلوپښت کلن ؤ چې د یهودا پاچا شو او هغه اوولس کاله په اورشلیم کې پاچاهي وکړه. اورشلیم هغه ښار ؤ چې څښتن هغه د اسراییلو د ټولو قبیلو

څخه د خپل عبادت دپاره غوره کړی و. د رجبام د مور نوم نعمه وه چې د عمون د هېواد څخه وه.

٢٢ د يهودا خلکو داسې کارونه وکړل چې د څښتن په نظر کې ډېر خراب وو او د خپلو نیکونو په پرتله يې ډېر گناهونه وکړل چې د څښتن غیرت راوپاروي. ٢٣ همدارنگه هغوی د خپلو ځانونو دپاره سیمه ییز عبادتځایونه جوړ کړل او په غونډیو باندې او د سیوري لرونکو ونو لاندې يې د عبادت دپاره د تیرو ستنې او د اشیره بتان کېښودل. ٢٤ تر ټولو ډېره بده خبره دا وه چې د عبادت په ځایونو کې لواطت کاران او فاحشې وې. د يهودا خلکو هغه ټول شرمناکه کارونه وکړل چې هغو قومونو به کول چې څښتن د اسرایلیانو د وړاندې تگ په وخت کې له هغې خاورې څخه وشړل.

٢٥ د رجبام د پاچاهۍ په پنځم کال د مصر پاچا شیشق په اورشلیم باندې حمله وکړه. ٢٦ هغه د څښتن د کور او د شاهي ماڼۍ ټولې خزاني د ځان سره یووړلې. برسېره پردې هغه ټول سپرونه چې سلیمان د سرو زرو څخه جوړ کړي وو، هم یووړل. ٢٧ نو رجبام پاچا د هغو په ځای برنجي سپرونه جوړ کړل او هغه يې د هغو ساتونکو قوماندانانو ته وسپارل چې د شاهي ماڼۍ په دروازه کې يې پوره کوله. ٢٨ هرکله به چې پاچا د څښتن کور ته ورتللو، نو ساتونکو به سپرونه وړل او وروسته به يې بېرته د پوره دارانو کوتې ته راوړل.

٢٩ د رجبام د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، د يهودا د پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. ٣٠ په دې ټوله موده کې د رجبام او یروبعام ترمنځ جگړه وه. ٣١ رجبام مړ شو او د داود د ښار په شاهي هدیره کې ښخ شو. د هغه د مور نوم نعمه وه چې د عمون څخه وه. د رجبام زوی ایبا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا ايبا

(دوهم تواريخ ۱:۱۳ - ۱:۱۴)

۱۵ (۱) د نباط د زوی يروبعام د پاچاهۍ په اتلسم کال ايبا د يهودا پاچا شو (۲) او هغه درې کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم معکه وه چې د ابشالوم لور وه. (۳) ايبا د خپل پلار په شان هماغسې گناهونه وکړل او هغه د خپل غور نيکه داود په خلاف خپل خښتن خدای ته په پوره توگه وفادار نه ؤ. (۴) خو د داود په خاطر د هغه خښتن خدای ايبا ته زوی ورکړ چې د هغه څخه وروسته په اورشليم کې پاچاهي وکړي او اورشليم خوندي وساتي - د داسې خراغ په شان چې نه مړ کيږي، د هغه شاهي کورنۍ به پای ته ونه رسېږي. (۵) خښتن ځکه داسې وکړل چې داود به هغه څه کول چې خښتن ورباندې خوشحالبده او هېڅکله يې د هغه د حکمونو څخه سرغړونه نه وه کړې، پرته د اوريا حيتي له پېښې څخه. (۶) هغه جگړه چې د رحبعام او يروبعام ترمنځ پيل شوې وه د ايبا د ژوند تر پايه پورې يې دوام وکړ. (۷) د ايبا د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه کړي دي، هغه د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. د ايبا او يروبعام ترمنځ به تل جگړه وه. (۸) ايبا مړ شو او د داود د ښار په شاهي هديره کې ښخ شو او د هغه زوی آسا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا آسا

(دوهم تواريخ ۱۵:۱۶ - ۱۶:۶، ۱۶:۱۱ - ۱۳)

(۹) د اسراييلو د پاچا يروبعام د پاچاهۍ په شلم کال، آسا د يهودا پاچا شو. (۱۰) هغه يوڅلو پښت کاله په اورشليم کې پاچاهي وکړه. د هغه د نيا نوم معکه وه چې د ابشالوم لور وه. (۱۱) آسا د خپل غور نيکه داود په شان هغه کارونه کول چې د خښتن په نظر کې سم وو. (۱۲) هغه د خپل هېواد څخه هغه ټول لواطت کاران او فاحشې چې د عبادت په

خايونو کې يې خدمت کاوه، وشړلې او هغه ټول بتان چې د هغه نيکونو جوړ کړي وو، لېرې کړل. (۱۳) هغه خپله نيا معکه د ملکې د مور په توگه د خپل مقام څخه لېرې کړه، ځکه چې هغې د اشيره د کرکې وړ بت جوړ کړی ؤ. آسا هغه بت رانسکور کړ او د قدرون په دره کې يې وسوځاوه. (۱۴) که څه هم آسا سيمه ييز عبادتخايونه له منځه يو نه وړل، خو هغه ټول عمر څښتن ته وفادار پاتې شو. (۱۵) آسا د څښتن په کور کې سره زر او سپين زر او نور ټول شيان کېښودل چې هغه او د هغه پلار څښتن ته وقف کړي وو.

(۱۶) د يهودا پاچا آسا او د اسراييلو پاچا بعشا به تل د خپلو پاچاهيو په دوران کې يو د بل سره په جگړې اخته وو. (۱۷) بعشا په يهودا باندې حمله وکړه او د رامه ښار يې ونيوه. هغه دا ښار قوي کړ، د دې دپاره چې د يهودا د ټولو خلکو د تگ راتگ مخه ونيسي. (۱۸) نو آسا پاچا هغه ټول سپين زر او سره زر چې د څښتن د کور او د خپلې مانې په خزانو کې پاتې شوي وو، واخيستل. هغه يې خپلو درباريانو ته وسپارل او هغه يې دمشق ته د سوريې پاچا بنهدد ته چې د طبرمون زوی او د حزیون لمسی ؤ، د دې پيغام سره ولېږل: (۱۹) «زما او ستاسو ترمنځ دې داسې يو تړون وي لکه څنگه چې زما د پلار او ستاسو د پلار ترمنځ ؤ. گوری، زه تاسو ته د سپينو زرو او سرو زرو سوغات درلېرم. نو خپل تړون اوس د اسراييلو د پاچا بعشا سره مات کړئ، ترڅو هغه خپلې لښکرې زما د سيمې څخه وباسي.» (۲۰) بنهدد پاچا د آسا غوښتنه ومنله او خپل قوماندانان او لښکرې يې ولېږلې چې د اسراييلو په ښارونو باندې حمله وکړي. هغوی عيون، دان، آبل بيت معکه، د جليل بحيره او د نفتالي ټوله سيمه ونيوله. (۲۱) کله چې بعشا له دې څخه خبر شو، هغه د رامه ښار د قوي کولو نه لاس واخيست او د ترزې ښار ته لاړ. (۲۲) له هغې وروسته آسا پاچا ټول يهودا ته فرمان جاري کړ چې ټول خلک پرته له استثنا څخه هغه ټولې تيرې او لرگي چې بعشا غوښتل د رامې ښار پرې قوي کړي، راوړي. آسا په دې موادو باندې مصفحه او د بنيامين په سيمه کې د جبع ښار قوي کړ. (۲۳) نور ټول هغه کارونه چې آسا پاچا د خپلې پاچاهۍ په دوران کې کړي دي، يعنې د هغه د زړورتوب کارونه او هغه ښارونه چې هغه جوړ کړي دي،

هغه د يهودا د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. خو په زوروالي كې هغه د پنبو په ناروغۍ باندې اخته شو. (۲۴) وروسته آسا مړ شو او د خپل پلار داود د ښار په شاهي هديره كې ښخ شو. بيا د هغه زوی يهوشافاط د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراييلو پاچا ناداب

(۲۵) د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په دوهم كال د يروبعام پاچا زوی ناداب د اسراييلو پاچا شو او دوه كاله يې پاچاهي وكړه. (۲۶) لكه څنگه چې د هغه پلار د څښتن په وړاندې گناه كړې وه، نو هغه هم گناه وكړه او اسراييليان يې د گناه خواته بوتلل.

(۲۷) بعشا د اخيا زوی چې د يساكار د قبيلې څخه ؤ، د ناداب په ضد يې دسيسه جوړه كړه او كله چې ناداب او ټولو اسراييلي لښكرو د جبتون ښار چې په فلسطين كې ؤ كلابند كاوه، بعشا ناداب وواژه. (۲۸) دا پېښه د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په درېم كال وشوه. نو بعشا د ناداب په ځای د اسراييلو پاچا شو. (۲۹) څنگه چې هغه پاچا شو، د يروبعام د كورنۍ ټول غړي يې ووژل. څرنگه چې څښتن د خپل خدمتگار اخيا نبي په وسيله چې د شيلوه څخه ؤ ويلي وو، د يروبعام د كورنۍ ټول غړي ووژل شول او يو هم ژوندی پاتې نه شو. (۳۰) دا پېښه ځكه وشوه چې يروبعام گناه وكړه، د اسراييلو د گناهكار كېدلو سبب وگرځېده او په دې ډول يې د اسراييلو د څښتن خدای قهر راوپاراوه.

(۳۱) د ناداب د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه كړي دي، د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي. (۳۲) د يهودا پاچا آسا او د اسراييلو پاچا بعشا به تل د خپلو پاچاهيو په دوران كې يو د بل سره په جگړې اخته وو.

د اسراييلو پاچا بعشا

٣٣ د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په درېم کال د اخيا زوی بعشا د ټولو اسراييلو پاچا شو او هغه څلورويشت کاله په ترزې کې پاچاهي وکړه. ٣٤ لکه څنگه چې يروبعام د څښتن په وړاندې گناه کړې وه، نو هغه هم گناه وکړه او اسراييليان يې د گناه خواته بوتلل.

١٦ ١ څښتن د حناني د زوی بيهو نبي سره خبرې وکړې او هغه ته يې د بعشا دپاره دا پيغام ورکړ: ٢ «ته هېڅ شی نه وي، خو ما د خاورو څخه راپورته کړې او د خپل قوم اسراييلو مشر مې کړې. اوس دې د يروبعام په شان گناه وکړه او زما د قوم اسراييلو د گناهکار کېدلو سبب وگرځېدلي. د اسراييليانو گناهونو زما قهر راپارولی دی. ٣ نو زه به تا او ستا کورنۍ د يروبعام د کورنۍ په شان له منځه يوسم. ٤ ستا د کورنۍ هر غړی چې په بنار کې مړ شي هغه به سپي وخورې او هغه چې په صحرا کې مړ شي مرغان به يې وخورې.»

٥ د بعشا د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه د زړورتوب کارونه د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. ٦ بعشا مړ شو او په ترزې کې ښخ شو. د هغه زوی ايله د هغه په ځای پاچا شو.

٧ دا پيغام د څښتن له خوا د بيهو نبي په وسيله د بعشا او د هغه د کورنۍ په ضد د بعشا د هغې گناه له امله ورکړل شو چې د څښتن په وړاندې يې کړې وه. هغه د څښتن قهر نه يوازې په دې راوپاراوه چې هغه داسې بد کارونه وکړل، لکه څنگه چې د هغه څخه مخکې يروبعام پاچا کړي وو، بلکې په دې هم چې هغه د يروبعام ټوله کورنۍ ووژله.

د اسراييلو پاچا ايله

۸ د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په شپږويشتم كال، ايله د بعشا زوی د اسراييلو پاچا شو او هغه دوه كاله په ترزه كې پاچاهي وكړه. ۹ زيمري چې د هغه د عسكري منصبدارانو د ډلې څخه ؤ او د نيمو شاهي جنگي گاديو مشري يې په غاړه وه د هغه په ضد يې يوه دسيسه جوړه كړه. يوه ورځ ايله په ترزې كې د ارسا په كور كې چې د مانې مسوول ؤ، نشه كوله. ۱۰ زيمري كور ته ورننوت، ايله يې وواژه او د هغه په ځای پاچا شو. دا پېښه د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په اووه ويشتم كال وشوه.

۱۱ څنگه چې زيمري پاچاهي پيل كړه او په تخت كښېناست، هغه د بعشا د كورنۍ ټول غړي ووژل. د هغه هېڅ يو نارينه خپلوان يا دوست يې ژوندی پرېښود. ۱۲ نو د هغه څه له مخې چې څښتن د ييهو نبي په وسيله د بعشا په ضد ويلي وو، زيمري د بعشا ټوله كورنۍ ووژله. ۱۳ د هغوی د بت پرستۍ او گناهونو له امله او په دې خاطر چې هغوی د اسراييلو د گناهكار كېدلو سبب گرځېدلي وو، بعشا او د هغه زوی ايله د اسراييلو د څښتن خدای قهر راوپاراوه. ۱۴ د ايله د پاچاهۍ نورې پېښې او دا چې هغه څه كړي دي د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په كتاب كې ليكل شوي دي.

د اسراييلو پاچا زيمري

۱۵ د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په اووه ويشتم كال، زيمري اووه ورځې په ترزې كې په اسراييلو باندې پاچاهي وكړه. په دې وخت كې اسراييلي لښكرو د فلسطين د جبتون ښار كلابند كاوه. ۱۶ كله چې هغوی واورېدل چې زيمري د پاچا په ضد دسيسه جوړه كړې ده او هغه يې وژلی دی، په هماغه ورځ هغوی ټولو په كمپ كې خپل قوماندان عمري د اسراييلو د پاچا په توگه وټاكه. ۱۷ عمري د خپلو لښكرو سره د جبتون څخه لاړ او ترزه

يې کلابند کړ. (۱۸) کله چې زيمري وليدل چې بنار ونيول شو، هغه د ماني دنننی کلا ته ورننوت، کلا ته يې اور واچاوه او د اور په لمبو کې مړ شو. (۱۹) دا پېښه د خښتن په وړاندې د هغه د گناهونو له امله وشوه. د يروبعام په شان هغه د خپلې گناه په وسيله او دا چې د اسرايلو د قوم د گناهکار کېدلو سبب گرځېدلی ؤ، خښتن خفه کړ. (۲۰) نور ټول هغه کارونه چې زيمري کړي دي چې په هغو کې د هغه د دسيسې جوړولو کيسه هم شامله ده، د اسرايلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي.

د اسرايلو پاچا عمري

(۲۱) په هغه وخت کې د اسرايلو قوم په دوه ډلو باندې ووېشل شو. نيم قوم د جينت د زوی تبني څخه ملاتړ کاوه چې هغه پاچا شي او نيم د عمري څخه ملاتړ کاوه. (۲۲) خو په پای کې د عمري پلويان برلاسي شول. نو تبني مړ شو او عمري پاچا شو.

(۲۳) د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په يو دېرشم کال، عمري د اسرايلو پاچا شو او دولس کاله يې پاچاهي وکړه. لومړني شپږ کاله يې په ترزه کې پاچاهي وکړه. (۲۴) وروسته يې د سامري غونډۍ په اوياکيلو گرامو سپينو زرو د سامر په نوم د يو سړي څخه واخيستله. عمري د هغه غونډۍ څخه پاخه دېوالونه تاو کړل، هلته يې يو بنار جوړ کړ او په هغه يې سامره نوم کېښود، يعنې هغه يې د غونډۍ د پخواني خاوند سامر په نوم ياد کړ.

(۲۵) عمري د هغو ټولو پاچاهانو نه چې د ده څخه مخکې تېر شوي وو، د خښتن په وړاندې زياته گناه وکړه. (۲۶) عمري د يروبعام په شان هم گناه وکړه او د اسرايلو د قوم د گناهکار کېدلو سبب وگرځېد. هغوی په خپلې بت پرستۍ سره د اسرايلو د خښتن خدای قهر راوپاراوه. (۲۷) د عمري د پاچاهۍ نورې پېښې او د هغه د زړورتوب کارونه د اسرايلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (۲۸) عمري مړ شو او په سامره

کې بنځ شو. د هغه زوی اخاب د هغه په ځای پاچا شو.

خاب د اسراييلو پاچا کيږي

٢٩ د يهودا د پاچا آسا د پاچاهۍ په اته دېرشم کال، اخاب د عمري زوی د اسراييلو پاچا شو او دوه ويشت کاله يې په سامره کې پاچاهي وکړه. ٣٠ اخاب د هغو ټولو پاچاهانو په پرتله چې د هغه څخه مخکې تېر شوي وو د څښتن په وړاندې زياته گناه وکړه. ٣١ د هغه دپاره دا بس نه وه چې د يروبعام پاچا په شان گناه وکړي. هغه نور هم مخکې لاړ او د سيدون د پاچا اتبعل د لور ايزابل سره يې واده وکړ، هم يې د بعل خدمت او هم يې هغه ته سجده وکړه. ٣٢ هغه په سامره کې د بعل دپاره يو عبادتځای او د قربانۍ ځای هم جوړ کړ او هغه يې په عبادتځای کې ځای په ځای کړ. ٣٣ همدارنگه اخاب د اشيره بت هم جوړ کړ او هغه د اسراييلو د مخکينيو پاچاهانو په پرتله ډېر داسې کارونه وکړل چې د اسراييلو د څښتن خدای قهر يې راوپاراوه.

٣٤ د اخاب د پاچاهۍ په دوران کې د حي بيل په نوم يو کس چې د بيت بيل څخه ؤ، د اريحا ښار يې يوځل بيا ودان کړ. لکه څنگه چې څښتن د نون د زوی يوشع په وسيله پېشگويي کړې وه، کله چې حي بيل د اريحا بنياد کېښود، خپل مشر زوی ايرام يې له لاسه ورکړ او چې کله يې د هغې دروازې جوړې کړې، نو خپل کشر زوی سږوب يې له لاسه ورکړ.

الياس او وچکالي

١٧ يو نبي چې الياس نومېده او د جلعاد د تشبي څخه ؤ، اخاب پاچا ته وويل: «د اسراييلو د ژوندي څښتن خدای په نوم چې زه يې خدمت کوم، قسم خورم چې تر هغې

پورې چې زه يې ونه وایم په راتلونکي څو کلونو کې به نه پرځه او نه به باران وي.» (۲)
 بیا څښتن الیاس ته وویل: (۳) «دا ځای پرېږده، ختیځ خواته لاړ شه او خپل ځان د اردن
 د سیند په ختیځ د کریت د خوړ په غاړه کې پټ کړه. (۴) د خوړ څخه به اوبه څښي او
 کارغانو ته مې حکم کړی دی چې هلته به ډوډۍ درته راوړي.» (۵) الیاس د څښتن حکم
 قبول کړ، لاړ او د اردن په ختیځ کې د کریت د خوړ په غاړه کې اوسېده. (۶) هغه به د
 خوړ اوبه څښلې او کارغانو به ورته هر سهار او هر ماښام ډوډۍ او غوښه راوړله.

په زرفت کې الیاس او یوه کونډه ښځه

(۷) څه موده وروسته خوړ وچ شو، ځکه چې په هېواد کې باران نه ؤ. (۸) بیا هغه
 وخت څښتن الیاس ته وویل: (۹) «اوس د زرفت ښارگوټي ته چې صیدون ته نژدې دی،
 لاړ شه او هلته پاتې شه. ما یوې کونډې ښځې ته چې هلته اوسېږي حکم کړی دی چې
 خواړه درکړي.» (۱۰) نو الیاس زرفت ته لاړ او څنگه چې هغه د ښارگوټي دروازې ته
 ورسېده، یوه کونډه ښځه یې ولیدله چې د سوځولو لرگي یې راټولول. هغې ته یې غږ وکړ او
 ورته وېي ویل: «ایا ماته به په جام کې لږې اوبه راوړې چې وېي څښم؟» (۱۱) څنگه چې
 هغه روانه شوه چې اوبه راوړي، الیاس ورباندې غږ وکړ: «مهرباني وکړه لږه ډوډۍ هم راته
 راوړه.» (۱۲) هغې ځواب ورکړ: «زه ستا د ژوندي څښتن خدای په نوم قسم خورم چې ما
 سره هېڅ ډوډۍ نشته. ما سره په منگي کې یوازې یو موټی اوږه او په کوزړۍ کې لږ د
 زیتونو تېل پاتې دي. دلته راغلې يم چې د سوځولو دپاره یو څه لرگي راټول کړم، کور ته
 یې یوسم او د خپل ځان او د خپل زوی دپاره خواړه تیار کړم. دا به زمونږ اخرنی خواړه
 وي او بیا به له لوړې مړه شو.» (۱۳) الیاس هغې ته وویل: «مه وپرېږه، کور ته لاړه شه او
 خپله ډوډۍ تیاره کړه. خو اول هغه څه چې درسره شته د هغې څخه یوه کوچنۍ ډوډۍ پخه
 کړه، ماته یې راوړه او بیا د خپل ځان او خپل زوی دپاره یو څه تیار کړه. (۱۴) ځکه چې د
 اسراییلو څښتن خدای داسې وایي: تر هغې ورځې پورې چې زه څښتن باران ونه وروم، د

منگي اوږه او د کوزړۍ تېل به دې خلاص نه شي.»

١٥) کونډه بنځه لاره او څنگه چې الياس ورته ويلې وو، هماغسې يې وکړل او هغوی درې واړو د ډېرو ورځو دپاره پوره خواږه درلودل. ١٦) لکه څنگه چې څښتن د الياس نبي په وسيله وعده کړې وه، د منگي اوږه او د کوزړۍ تېل خلاص نه شول.

الياس د کونډې بنځې زوی راژوندی کوي

١٧) څه موده وروسته د کور د خاوندې، يعنې د کونډې زوی ناروغ شو. د هغه حال د بد څخه ډېر بد شو او اخر هغه مړ شو. ١٨) هغې الياس ته وويل: «ای د خدای نبي، ولې دې زما سره داسې وکړل؟ ایا د دې دپاره دلته راغلی يې چې زما گناهونه خدای ته ور په یاد کړي او زما د زوی د مړينې سبب وگرځي؟» ١٩) الياس ځواب ورکړ: «زوی دې ماته راکړه.» الياس هغه د مور د غېږې څخه واخيست، هغه يې په دوهم پوړ کې هغې کوتي ته يووړ چې هغه په کې اوسېده او په خپله بستره باندې يې ځملاوه. ٢٠) بيا هغه څښتن ته فرياد وکړ: «ای زما څښتن خدایه، ولې دې په دې کونډې باندې چې زه ورسره اوسېږم دا غم راوست او د هغې زوی دې وواژه؟» ٢١) بيا الياس درې ځلې په هغه هلک باندې ځان وروغزاه او زاری يې وکړه: «ای زما څښتن خدایه، دا هلک بېرته راژوندی کړه!» ٢٢) څښتن د الياس دعا او زاری قبوله کړه، په هلک کې ساه راپيدا شوه او هغه بېرته راژوندی شو. ٢٣) الياس هغه ماشوم راپورته کړ او لاندې يې رابښکته کړ. هغه يې خپلې مور ته ورکړ او ويې ويل: «وگوره، ستا زوی ژوندی دی!» ٢٤) هغې په ځواب کې وويل: «اوس زه پوه شوم چې ته د خدای نبي يې او څښتن په رښتيا سره ستا په وسيله خبرې کوي.»

۱۸ ﴿۱﴾ ډېره موده وروسته، د وچکالی په درېم کال څښتن الياس ته وويل: «لار شه او اخاب پاچا ته ځان وروښايه او زه به باران وروم.» ﴿۲﴾ نو الياس روان شو چې د اخاب سره وگوري. په سامره کې ډېره سخته قحطي وه ﴿۳﴾ او اخاب د خپلې ماڼۍ مسوول عوبديا راوغوښت.

عوبديا د څښتن څخه ډېر وپرېده. ﴿۴﴾ هغه وخت چې ايزابل هڅه وکړه چې د څښتن نبيان ووژني، عوبديا سل تنه نبيان بوتلل، پنځوس، پنځوس تنه يې په دوه سمخو کې پټ کړل او هغوی ته به يې خواږه او اوبه ور رسول.

﴿۵﴾ اخاب عوبديا ته وويل: «راځئ چې په هېواد کې په ټولو چينو او خوړونو باندې وگرځو. کېدای شي چې يو څه وائنه پيدا کړو، خپل اسونه او قچرې ورباندې ژوندي وساتو او د خپلو څارويو څخه يو څه له لاسه ورنه کړو.» ﴿۶﴾ نو هغوی موافقه وکړه چې څوک به د ځمکې کومه برخه د وائنو دپاره لټوي. اخاب يوازې په يوه خوا لار او عوبديا يوازې بلې خواته.

﴿۷﴾ کله چې عوبديا په لاره روان ؤ، الياس د هغه سره مخامخ شو. عوبديا هغه وپېژانده، هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل: «ای زما باداره الياس، ايا په رښتيا سره دا تاسو يی؟» ﴿۸﴾ هغه ځواب ورکړ: «هو. لار شه او خپل بادار ته ووايه چې الياس دلته دی.» ﴿۹﴾ عوبديا ځواب ورکړ: «ما څه گناه کړې ده چې ته مې اخاب پاچا ته ورسپاري، ترڅو هغه ما ووژني؟» ﴿۱۰﴾ ستاسو د ژوندي څښتن خدای په نوم قسم خورم چې داسې قوم يا پاچاهي نشته چې اخاب ستاسو د لټولو دپاره هغه ځای ته يو کس نه وي لېږلی. هرکله به چې هغوی اخاب ته پيغام ورلېږه چې الياس دلته نشته، نو

اخاب به هغه پاچا مجبور اووه چې قسم و خوري: الياس دلته نشته. (۱۱) خو اوس تاسو وايئ چې لاړ شه او ووايه: الياس دلته دی. (۱۲) که چېرې زه لاړ شم او د خښتن روح تاسو يو نامعلوم ځای ته بوځي، بيا به څه کيږي؟ نو که چېرې اخاب ته ووايم چې تاسو دلته يئ او هغه مو پيدا نه کړي، نو ما به ووژني. دا مه هېر وئ چې زه د هلکتوب څخه د خښتن نه ډېر وېرېدم. (۱۳) ای زما باداره، ايا تاسو نه دي اورېدلي چې کله ايزابل د خښتن نبيان وژل، ما څه وکړل؟ ما سل تنه نبيان په دوه سمخو کې، يعنې په هره سمخه کې پنځوس، پنځوس تنه پټ کړل او هغوی ته مې خواږه او اوبه ورورسول. (۱۴) اوس تاسو راته وايئ چې خپل بادار ته ورشه او ورته ووايه چې الياس دلته دی. که چېرې زه دا کار وکړم، هغه به ما ووژني!» (۱۵) الياس په ځواب کې وويل: «د ژوندي مطلق قادر خښتن په نوم چې زه يې خدمت کوم، قسم خورم چې نن به خپل ځان اخاب پاچا ته وروښاييم.»

(۱۶) نو عوبديا اخاب پاچا ته ورغی او هغه يې خبر کړ او اخاب د الياس د ليدنې او کتنې دپاره ور روان شو. (۱۷) کله چې هغه الياس وليده ورته وپې ويل: «ايا دا ته يې چې اسراييليان ډېر زيات ځوروي؟» (۱۸) الياس ځواب ورکړ: «زه ځورونکی نه يم، بلکې ته او ستا د پلار کورنی ده. تاسو د خښتن حکمونه پرېښي دي او د بعل د بتانو عبادت مو کړی دی. (۱۹) اوس د اسراييلو ټول قوم راوغواړه چې د کرمل په غره کې زما سره ليدنه او کتنه وکړي. د بعل څلور سوه پنځوس نبيان او د اشيره څلور سوه نبيان چې د ايزابل په دسترخوان باندې ډوډی خوري، راوله.»

د بعل په نبيانو باندې د الياس برياليتوب

(۲۰) نو اخاب ټول اسراييليان او د بعل نبيان راوغوښتل چې د کرمل په غره باندې سره راټول شي. (۲۱) الياس د قوم مخې ته ورغی او وپې ويل: «تاسو به ترڅو پورې د دوو عقيدو ترمنځ زړه نازړه اوسئ؟ که چېرې خښتن خدای وي د هغه څخه پيروي وکړئ، خو

که چېرې بلل خدای وي د هغه څخه پیروي وکړی.» خو خلکو هېڅ ونه ویل. (۲۲) بیا الیاس هغوی ته وویل: «د څښتن د نبیانو څخه یوازې زه پاتې یم، خو بلل څلور سوه پنځوس نبیان لري. (۲۳) دوه غویان مونږ ته راوړل. د بلل نبیان دې یو غوی د خپل ځان دپاره غوره کړي، هغه دې ټوټې ټوټې کړي او په لرگیو باندې دې کېږدي، خو هغه ته دې اور نه اچوي. زه به د هغه بل غویی سره همداسې وکړم. (۲۴) بیا تاسو خپل خدای ته دعا او زاری وکړئ او زه به څښتن ته دعا او زاری وکړم. هر یوه چې اور راواستاوه، نو هغه رښتینی خدای دی.» نو بیا ټول قوم وویل: «دا ښه خبره ده.» (۲۵) نو الیاس د بلل نبیانو ته وویل: «څرنګه چې ستاسو شمېر زیات دی، نو لومړی تاسو یو غویی واخلي او هغه تیار کړئ. خپل خدای ته دعا او زاری وکړئ، خو لرگیو ته اور مه اچوئ.» (۲۶) بیا هغوی هغه غویی چې هغوی ته ورکړل شوی ؤ واخیست، هغه یې تیار کړ او له سهار څخه تر غرمې پورې یې د بلل په نامه دعا او زاری وکړې. هغوی چیغې وهلې: «ای بعله، مونږ ته ځواب راکړه!» او د هغه قربانی ځای ګردچاپېره یې نڅاګانې کولې چې هغوی جوړ کړی ؤ، خو هېڅ ځواب رانغی.

(۲۷) د غرمې په وخت الیاس په هغوی باندې ملنډې وهل پیل کړل او ویې ویل: «په لوړ اواز دعا وکړئ! ځکه چې هغه یو خدای دی! کېدای شي چې هغه په فکر کې ډوب شوی وي یا حاجت رفع کوي یا کېدای شي چې په سفر تللی وي! یا کېدای شي چې ویده وي او باید هغه راوینښ کړی.» (۲۸) نو هغوی په ډېر لوړ اواز سره چیغې ووهلې او د خپل رواج له مخې یې خپل ځانونه په تورو او نېزو باندې زخمیان کړل تر دې چې د هغوی د بدنونو څخه وینې وبهېدلې. (۲۹) غرمه تېره شوه او هغوی تر ماسپښینه پورې خپل د لېونتوب نبوت کاوه. خو نه کوم اواز واورېدل شو، نه چا ځواب ورکړ او نه چا کوم پام وکړ.

(۳۰) بیا الیاس قوم ته وویل: «ماته رانژدې شی.» هغوی ټول ورغلل او الیاس د څښتن هغه د قربانی ځای چې وران کړای شوی ؤ، بېرته جوړ کړ. (۳۱) الیاس دولس تیرې واخیستې،

د یعقوب د زامنو د دولس قبیلو څخه د هرې قبیلې دپاره یوه یوه تیره. یعقوب هغه سړی دی چې څښتن ورته ویلي وو چې «ستا نوم به اسرايیل وي.» (۳۲) د دې تیره څخه هغه څښتن ته د عبادت کولو دپاره د قربانۍ ځای ودان کړ. د هغه شاوخوا یې یو لوی لښتی وکینه، دومره لوی چې څوارلس لیتره اوبه په کې ځایدلې. (۳۳) وروسته یې د قربانۍ په ځای باندې لرگي ځای په ځای کړل، غویي یې ټوټې ټوټې کړ او په لرگیو باندې یې کېښود. هغه وویل: «څلور منگي د اوبو څخه ډک کړئ او په نذرانې او لرگیو باندې یې توی کړئ.» هغوی همداسې وکړل (۳۴) او هغه وویل: «یوځل بیا داسې وکړئ» او هغوی همدا کار وکړ. هغه وویل: «د درېم ځل دپاره دا کار وکړئ» او هغوی همداسې وکړل. (۳۵) د قربانۍ د ځای گردچاپیره اوبه جاري شوې او لښتی هم ډک شو.

(۳۶) ماسپښین چې د قربانۍ کولو وخت ؤ، الیاس نبي د قربانۍ ځای ته رانژدې شو او دعا یې وکړه: «ای د ابراهیم، اسحاق او یعقوب څښتن خدایه، نن دا ثابته کړه چې ته د اسرايیلو خدای یې او زه ستا خدمتگار یم او دا هرڅه مې د ستا په حکم کړي دي.» (۳۷) ای څښتنه! ځواب راکړه، ماته ځواب راکړه، ترڅو خلک په دې باندې پوه شي چې ته څښتن خدای یې او ته یې چې هغوی بهرته خپل ځان ته را اړوي.» (۳۸) نو څښتن اور رانازل کړ او قربانۍ، لرگي، تیرې او خاوره یې وسوځوله او په لښتي کې یې اوبه وچې کړې. (۳۹) کله چې خلکو دا ولیدل، ځانونه یې په ځمکه باندې وغورځول او چیغې یې ووهلې: «څښتن، خدای دی! څښتن، خدای دی!» (۴۰) هغه وخت الیاس هغوی ته امر وکړ: «د بل نبيان ونیسئ او یو هم مه پرېږدئ چې وتښتي!» هغوی یې ونیول او الیاس هغوی د قیشون خوړ ته ښکته کړل او هلته یې ووژل.

د وچکالی پای ته رسېدل

(۴۱) الیاس اخاب ته وویل: «لاړ شه، وخوره او وڅښه، ځکه چې د سخت باران اواز

دی.» (۴۲) کله چې اخاب روان شو چې څه وڅوړي او وڅښي، الیاس د کرمل د غره څوکې ته وڅوړ، هلته په ځمکه کښېناست او خپل سر یې د زنگنونو په منځ کې کېښود. (۴۳) هغه خپل خدمتگار ته وویل: «لار شه او د بحیرې خواته وگوره.» خدمتگار لار او بېرته راستون شو، ویې ویل: «څه شی مې ونه لید.» په دې توگه الیاس اووه ځلې هغه ولېږه. (۴۴) هغه په اووم ځل بېرته راغی او ویې ویل: «لږه ورپځ مې ولیدله چې د انسان د لاس څخه لویه نه وه او د بحیرې څخه راپورته کېدله.» الیاس خپل خدمتگار ته امر وکړ: «اخاب پاچا ته ورشه او ورته ووايه چې خپله جنگي گاډۍ تیاره کړي او مخکې له دې چې باران هغه ایسار کړي، بېرته خپل کور ته ستون شي.»

(۴۵) په ډېر لږ وخت کې اسمان په تورو ورپځو کې پټ شو، باد راوالت او سخت باران پیل شو. اخاب خپلې گاډۍ کې سپور شو او بېرته یزرعیل ته روان شو. (۴۶) څښتن الیاس ته قوت ورکړ، هغه خپل کالي په ملا پورې کلک وټرل او تر یزرعیل پورې په ټوله لاره کې د اخاب په مخکې ځغېده.

الیاس د سینا غره ته تنبتي

۱۹ (۱) نو بیا اخاب خپلې ښځې ایزابل ته دا ټولې خبرې وکړې چې الیاس څه کړي وو او څنگه یې د بلع نبیان ووژل. (۲) هغې الیاس ته یو استازی واستاوه چې هغه ته داسې ووايي: «زما خدایان دې ما ووژني که سبا تر دې وخته پورې ستا سره هماغسې کار ونه کړم لکه څنگه چې تا د هغو نبیانو سره کړی دی.» (۳) الیاس ووپرېده او د خپل ژوند د ژغورلو په خاطر وتښتېد. کله چې هغه بیرشبع ته چې په یهودا کې ده راغی، خپل نوکر یې هلته پرېښود.

(۴) هغه په خپله یوه ورځ په دښته کې سفر وکړ. د جاردو یو بوتی ته ورسېده، د هغه

لاندي کنبناست او دعا يې وکړه چې مړ شي. هغه وويل: «ای خبنتنه، نور بس دی! زما ژوند واخله، زه د خپلو نیکونو څخه بڼه نه يم.» (٥) له هغې وروسته هغه د بوتې لاندې پرېوت او ویده شو. ناڅاپه یوې فرښتې هغه لمس کړ او ورته ویې ويل: «پاخپره او خوره.» (٦) هغه شاوخوا ته وکتل او ویې لیدل چې سرته یې یوه ډوډۍ چې په تودو سکرو باندې پخه شوې وه او د اوبو یو منگی ایښی ؤ. هغه ډوډۍ وخورله او اوبه یې وڅښلې او بېرته ځملاست. (٧) د څښتن فرښته د دوهم ځل دپاره راغله، هغه یې لمس کړ او ورته ویې ويل: «پاخپره او خوره، ځکه چې ډېر اوږد سفر دې مخې ته پروت دی.» (٨) نو هغه پاڅېد، ډوډۍ یې وخورله او اوبه یې وڅښلې. د هغو خوړو په وسیله هغه قوت وموند او څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې یې سفر وکړ، ترڅو سینا یعنې د خدای غره ته ورسېده. (٩) هلته یوې سمځې ته ورننوت او شپه یې په کې تېره کړه.

څښتن الیاس ته وربنکاره کېږي

ناڅاپه څښتن د الیاس سره خبرې وکړې: «ای الیاسه، دلته څه کوي؟» (١٠) هغه ځواب ورکړ: «مطلق قادر څښتن خدایه، ما یوازې ستا خدمت کړی دی او هغه هم د تل دپاره په شوق سره. خو اسرائیلیانو تا سره خپل لوظ مات کړی دی، ستا د قربانۍ ځایونه یې وران کړي دي او ستا نیان یې وژلي دي. یوازې زه پاتې يم او اوس هغوی هڅه کوي چې ما هم ووژني.»

(١١) څښتن هغه ته وويل: «دباندي ووځه او زما په حضور کې په غره باندې ودرېږه.» څښتن په هغه ځای باندې تېر شو او یو سخت او قوي باد راوالت چې غونډۍ یې سره بېلې کړې او تېرې یې میده میده کړې، خو څښتن خپله په هغه باد کې نه ؤ. باد ودرېده او له هغې وروسته زلزله وشوه، خو څښتن په خپله په زلزله کې نه ؤ. (١٢) د زلزلې څخه وروسته اور راغی، خو څښتن خپله په اور کې نه ؤ. له اور څخه وروسته یو نرم اواز راغی.

١٣) كله چې الياس دا اواز واورېد، خپل مخ يې په چپنه باندې پټ کړ، دباندې ووت او د سمخې په خوله کې ودرېده. په اواز کې ورته وويل شول: «ای الياسه، دلته څه کوي؟» (١٤) هغه ځواب ورکړ: «مطلق قادر څښتنه خدايه، ما يوازې ستا خدمت کړی دی او هغه هم تل په شوق سره. خو اسراييليانو تا سره خپل لوظ مات کړی دی، ستا د قربانۍ ځايونه يې وران کړي دي او ستا نبيان يې وژلي دي. يوازې زه پاتې يم او اوس هغوی هڅه کوي چې ما هم ووژني.»

١٥) څښتن هغه ته وويل: «په کومه لاره چې راغلی يې بېرته په هماغې لارې د دمشق دښتې ته لاړ شه. بيا ښار ته ننوځه او د حزايل سر په تېلو غوړ کړه چې هغه د سوريې پاچا شي. (١٦) همدارنگه د نمشي زوی ييهو د اسراييلو د پاچا په توگه وټاکه او د شافاط زوی اليشع چې د ابل محوله څخه دی هم وټاکه چې ستا په ځای نبي شي. (١٧) هرڅوک چې د حزايل له لاسه د وژل کېدلو څخه وژغورل شي هغه به د ييهو په لاس ووژل شي او هرڅوک چې د ييهو څخه وتښتي، نو د اليشع په لاس به ووژل شي. (١٨) خو بيا به هم زه اووه زره کسان په اسراييلو کې ژوندي پرېږدم چې بعل ته يې سجده نه ده کړې او نه يې د هغه بت ښکل کړی دی.»

اليشع ته بلنه ورکول

١٩) الياس لاړ او اليشع يې وموند چې په يوه جوړه غويانو باندې يې قلبه کوله. يوولس جوړه غويان د هغه څخه مخکې وو او په دولسمې جوړې باندې هغه خپله قلبه کوله. الياس خپله چپنه وويستله او اليشع ته يې ورواغوستله. (٢٠) اليشع خپل غويان پرېښودل، د الياس پسې يې منډه کړه او ورته ويلي: «پرېږده چې خپل مور او پلار ښکل کړم او د هغوی سره خدای پاماني وکړم او بيا به درسره لاړ شم.» الياس ځواب ورکړ: «لاړ شه، زه ستا مخه نه نيسم.» (٢١) نو اليشع هغه پرېښود، خپل غويان يې واخيستل او هغه يې حلال کړل. هغه

د قلبې سامان وسوځاوه او غوښه يې ورباندې پخه كړه. هغه يې خلكو ته وركړه او هغوى وخورله. بيا هغه د الياس پسې روان شو او د هغه خدمتگار شو.

بڼهد په اسراييلو باندې حمله كوي

۲۰ (۱) د سوريې پاچا بڼهد خپلې ټولې لښكرې سره راټولې كړې او د نورو دوه دېرشو پاچاهانو له خوا چې اسونه او جنګي گاډۍ ورسره وې د هغه ملاتړ كېده، سامره يې كلابند كړه او په هغې باندې يې حمله وكړه. (۲) بڼهد ښار ته استازي ولېږل چې د اسراييلو پاچا اخاب ته ووايي: (۳) «خپل سره او سپين زر، خپلې ډېرې ښكلې ښځې او ماشومان دې ماته راوسپاره!» (۴) د اسراييلو پاچا په ځواب كې وويل: «اى پاچا زما باداره، څنگه چې تاسو وايئ، زه خپل ځان او هرڅه چې لرم، تاسو ته درسيارم.» (۵) وروسته بڼهد بيا استازي وروولېږل چې اخاب ته ووايي: «ما مخكې تاته ويلي وو چې خپل سره او سپين زر، خپلې ښځې او اولادونه دې ماته راکړه. (۶) خو سبا په همدې وخت به زه خپل درباريان ستا ښار ته درولېږم چې ستا ماڼۍ او ستا د درباريانو كورونه ولټوي. هرڅه چې د هغوى خوښ شي، هغه به واخلي او له ځان سره به يې يوسي.»

(۷) اخاب پاچا د هېواد ټول سپين ږيري راوغوښتل او هغوى ته يې وويل: «گورئ چې بڼهد جنجال جوړوي! هغه ماته پيغام رالېږلى دى چې خپلې ښځې او اولادونه، خپل سره او سپين زر هغه ته وركړم او ما ومنله.» (۸) سپين ږيرو او ټولو خلكو ځواب وركړ: «د هغه خبرو ته غوږ مه نيسي! او د هغه غوښتنې ونه منئ.» (۹) نو اخاب د بڼهد استازو ته ځواب وركړ: «زما بادار د سوريې پاچا ته ووايي چې د هغه لومړنۍ غوښتنه منم، خو دوهمه غوښتنه يې نه شم منلى.» هغوى لاړل او بڼهد ته يې بېرته ځواب وروړ. (۱۰) بيا بڼهد اخاب ته يو بل پيغام وروولېږه: «زه به سامره بيخي له منځه يوسم، چې هلته دومره خاوره

پاتې نه شي چې زما کسانو ته يو موتې هم ورسېږي. که چېرې ما دا کار ونه کړ، نو خدايان دې ما ووژني.» (۱۱) اخاب پاچا په ځواب کې وويل: «بنهدد پاچا ته ووايه چې رښتيني عسکر د جگړې څخه وروسته لافې وهي، له جگړې څخه مخکې نه.»

(۱۲) بنهدد او نورو پاچاهانو په خپلو خېمو کې شراب څښل چې دا پيغام يې تر لاسه کړ. خپلو کسانو ته يې امر وکړ: «په سامرې باندې د حملې دپاره تيار شئ.» بيا هغوی د جگړې دپاره خپل سنگرونه ونيول.

اخاب بنهدد ته ماتې ورکوي

(۱۳) په هماغه وخت کې يو نبي اخاب پاچا ته راغی او ويې ويل: «څښتن داسې وايي: ته دا لوی لښکر وينې؟ تا به نن په هغوی باندې بريالی کړم او بيا به پوه شې چې زه څښتن يم.» (۱۴) اخاب پوښتنه وکړه: «دا کار به څوک وکړي؟» نبي په ځواب کې وويل: «څښتن داسې وايي: د سيمه ييزو حکمرانو ځوانان عسکر به دا کار وکړي.» هغه پوښتنه وکړه: «څوک به جگړه پيل کړي؟» نبي ځواب ورکړ: «ته.» (۱۵) نو اخاب هغه ځوانان عسکر چې د سيمه ييزو حکمرانو تر امر لاندې وو او د هغوی شمېر ټول دوه سوه دوه دېرش تنو ته رسېده، سره راټول کړل. بيا هغه د اسرايلو لښکر چې ټول اووه زره تنه وو، جگړې ته تيار کړل.

(۱۶) د غرمې په وخت، په داسې حال کې چې بنهدد او د هغه سره دوه دېرش ملگرو پاچاهانو په خپلو خېمو کې شراب څښل او نشه کېدل، د اخاب لښکر جنگ ته راووتل. (۱۷) لومړی د سيمه ييزو حکمرانو ځوانان عسکر مخکې شول. هغه جاسوسان چې بنهدد لېږلي وو، هغه ته يې خبر ورکړ چې د سامرې څخه يوه ډله عسکر راروان دي. (۱۸) بنهدد امر وکړ: «هغوی ژوندي ونيسئ! دا مهمه نه ده چې هغوی د جنگ دپاره راغلي دي يا د سولې دپاره.» (۱۹) هغو د سيمه ييزو حکمرانو د ځوانو عسکرو د جگړې مشري کوله او

د اسرایلیانو لښکر ورپسې وو. (۲۰) هر یو خپل مخالف کس وواژه. پاتې سوریایي عسکر وتښتېدل او اسرایلیان ورپسې شول. بنهدد په اس باندې سپور شو او د خپلو ځینو سپرو عسکرو سره وتښتېد. (۲۱) خو اخاب او د هغه عسکرو هغوی تعقیب کړل او د هغوی اسونه او جنگي گاډۍ یې له منځه یووړې. اخاب او اسرایلي لښکرو سوریایانو ته دروند زیان وورساوه.

(۲۲) وروسته هغه نبی اخاب پاچا ته ورغی او ویې ویل: «بیرته لاړ شه، خپل ځواکونه قوي کړه او یو ښه پلان جوړ کړه، ځکه چې په راتلونکي پسرلي کې به بنهدد د سوریې پاچا یوځل بیا په تاسو باندې حمله وکړي.»

سوریه یوځل بیا په اسرایلو باندې حمله کوي

(۲۳) په هماغه وخت کې، د بنهدد درباریانو هغه ته مشوره ورکړه: «د اسرایلو خدایان د غرونو خدایان دي، نو ځکه هغوی مونږ ته ماتې راکړه. خو که چېرې مونږ د هغوی سره په هواره ځمکه باندې وجنگېږو، نو مونږ به په رښتیا سره هغوی ته ماتې ورکړو. (۲۴) تاسو باید داسې کار وکړئ، هغه دوه دېرش پاچاهان لېرې کړئ او د هغوی په ځای د لښکرو قوماندانان وټاکئ. (۲۵) نو هغومره عسکر، اسونه او جنگي گاډۍ تیارې کړئ، ترڅو ستاسو لښکرې د پخوا په شان قوي شي. مونږ به د اسرایلي لښکرو سره په هواره ځمکه باندې جگړه وکړو او هغوی ته به ماتې ورکړو.» بنهدد ومنله او د هغوی په مشورې باندې یې عمل وکړ.

(۲۶) په راتلونکي پسرلي کې بنهدد خپلې لښکرې راټولې کړې او د افیق ښار ته روان شو چې له اسرایلو سره جگړه وکړي. (۲۷) اسرایلیان د جگړې دپاره راټول شول او د جگړې سامانونه یې واخیستل. هغوی روان شول او په دوو ډلو کې یې سوریایانو ته مخامخ خپلې

خېمې ودرولې. ټوله سيمه د سوريایانو څخه ډکه وه، خو اسراييليان د هغوی په پرتله لکه د وزو د دوه کوچنیو رمو په شان ښکاره کېدل.

۲۸ د خدای يو نبي د دې پیغام سره د اسراييلو پاچا اخاب ته ورغی او ورته وېي ويل: «څښتن داسې وايي: سوريایان فکر کوي چې زه د غرونو خدای يم او د هوارې خدای نه يم. نو زه به دا قوي لښکري تاته تسليم کړم، ترڅو ته او ستا خلک پوه شی چې زه څښتن يم.» ۲۹ دواړه لښکري په خپلو کمپونو کې د اووه ورځو دپاره يو بل ته مخامخ پاتې شوي. په اوومه ورځ جگړه پيل شوه او په هماغه ورځ اسراييليانو سل زره سوريایي پياده عسکر ووژل. ۳۰ د سوريایي لښکرو پاتې کسان بېرته افیق ته وتښتېدل، خو په اووه ويشت زرو تنو باندې د ښار دېوال راوړلېدل.

بنهدد هم د افیق ښار ته وتښتېد او د يو کور په دننۍ کوټه کې پټ شو. ۳۱ د بنهدد درباريانو هغه ته وويل: «مونږ اورېدلي دي چې د اسراييلو پاچاهان زړه سواندي خلک دي. مونږ ته اجازه راکړئ چې د وير کالي د خپلو ملاگانو څخه راتاو کړو، رسی گانې په خپلو غاړو کې واچوو او د اسراييلو پاچا اخاب ته ورشو، کېدای شي چې هغه مو ژوندی پرېږدي.» ۳۲ هغوی د وير کالي واغوستل او رسی گانې يې په خپلو غاړو کې واچولې، بيا اخاب ته ورغلل او وېي ويل: «ستاسو نوکر بنهدد ستاسو څخه غواړي چې هغه ژوندی پرېږدي.» اخاب پوښتنه وکړه: «ايا هغه تر اوسه پورې ژوندی پاتې دی؟ بنهدد ماته لکه د ورور په شان دی.» ۳۳ د بنهدد درباريانو دا يو نېک فال وگانه او کله چې هغه وويل: «ورور» هغوی سمدلاسه د هغه د خولې څخه خبره واخيستله: «تاسو سم وايئ! تاسو او بنهدد لکه د ورونو په شان يئ.» اخاب وويل: «لار شئ او هغه ماته راولئ.» کله چې بنهدد دباندي راووت، اخاب هغه په خپلې جنگي گاډۍ کې سپور کړ. ۳۴ بنهدد وويل: «زه به هغه ښارونه چې زما پلار ستاسو د پلار څخه نيولي وو، بېرته درکړم او تاسو کولای شئ چې په دمشق کې د خپل ځان دپاره د سوداگري يو مرکز جوړ کړئ لکه څنگه چې زما پلار

په سامره کې جوړ کړی ؤ. «اخاب خُواب ورکړ: «که چپرې دا شرطونه پوره کړې، نو زه به تا خوشې کړم.» بیا اخاب د هغه سره د سولې تړون وکړ او اخاب بنهدد ته اجازه ورکړه چې لاړ شي.

يو نبي د اخاب غندنه کوي

٣٥ په دې وخت کې د خښتن په حکم د نبیانو د ډلې څخه يو نبي خپل ملگري ته وويل: «ما ووهه!» خو هغه د وهلو څخه انکار وکړ. ٣٦ نو نبي هغه ته وويل: «تا د خښتن د حکم څخه سرغړونه وکړه، څنگه چې زما څخه روان شې، يو زمری به تا ووژني.» څنگه چې هغه لاړ، يو زمری راغی او هغه يې وواژه. ٣٧ هغه نبي يو بل سړی راپیدا کړ او ويې ويل: «مهرباني وکړه، ما ووهه!» نو هغه سړي هغه وواژه او تپي يې کړ. ٣٨ نبي لاړ او په خپل مخ باندې يې پټی کېښودله چې خپله خپره بدله کړي. بیا هغه لاړ، د سرک په غاړه ودرېده او انتظار يې کاوه چې کله به د اسرايلو پاچا تېرېږي. ٣٩ کله چې پاچا تېرېده، نبي چيغې ووهلې: «عليحضرته! زه د جنگ په ميدان کې وم چې يو چا ماته يو بندي راوست او راته ويې ويل چې هغه وساته. که چپرې هغه وتښتېده، نو يا به ووژل شې او يا به درې زره د سپينو زرو سکې ورکوي. ٤٠ خو زه په نورو کارونو کې بوخت شوم او هغه بندي وتښتېد.» اخاب خُواب ورکړ: «لکه څنگه چې تا خپله سزا وټاکله، هماغسې به وشي.» ٤١ هغه سړي زر زر د خپل مخ څخه پټی وشکوله او پاچا هغه وپېژانده چې هغه د نبیانو له جملې څخه دی. ٤٢ نبي پاچا ته وويل: «خښتن داسې وايي: هغه بنهدد چې ما په مرگ باندې محکوم کړی ؤ، هغه دې ازاد کړ چې لاړ شي. په دې خاطر ته به د هغه په بدل کې او ستا لښکر به د هغه د لښکرو په بدل کې ووژل شي.» ٤٣ اخاب په قهر او خفگان سره بېرته خپل کور سامريې ته ستون شو.

د نابوت د انگورو باغ

۲۱ (۱) یو سړی چې نابوت نومېده، په یزرعیل کې د اخاب پاچا د ماڼۍ تر څنګ د انگورو باغ درلود. (۲) یوه ورځ اخاب وویل: «ای نابوته، ستا باغ زما د ماڼۍ په څنګ کې دی، هغه ماته راکړه چې د هغه څخه د سابو باغ جوړ کړم. زه به تاته د انگورو ډېر بڼه باغ درکړم او یا که ته غواړې د هغه بیه به درکړم.» (۳) نابوت ځواب ورکړ: «دا باغ ماته د خپلو نیکونو څخه په میراث پاتې شوی دی. خدای دې نه کوي چې زه هغه تاته درکړم.» (۴) نو اخاب د هغه څه له امله چې نابوت ورته وویل په قهر او خفګان سره خپل کور ته لاړ. په خپله بستره کې پرېوت، دېوال ته یې مخ وپراوه او هېڅ شی یې ونه خوړل.

(۵) د هغه بڼځه ایزابل ورغله او پوښتنه یې ترې وکړه: «څه درباندي شوي دي؟ ډوډۍ ولې نه خورې؟» (۶) اخاب په ځواب کې وویل: «ما د نابوت یزرعیلي څخه وغوښتل چې خپل د انگورو باغ راباندي خرڅ کړي او یا د هغه په بدل کې بل باغ واخلي. خو هغه ونه منله چې خپل د انگورو باغ ماته راکړي.» (۷) ایزابل پوښتنه وکړه: «ایا ته د اسراییلو پاچا نه یې؟ د بستري څخه راپورته شه او یو څه وخوره! مه پرېشانه کېږه، زه به د نابوت د انگورو باغ تاته واخلم.»

(۸) بیا ایزابل یو څو لیکونه د اخاب له خوا ولیکل، د هغه مهر یې ورباندي ولگاوه او د هغه ښار سپین ږيرو او مشرانو ته یې واستول چېرته چې نابوت اوسېده. (۹) په لیکونو کې لیکلي شوي وو: «اعلان وکړئ چې خلک دې روژه ونیسي او راټول دې شي. بیا نابوت د غونډې په سر کې کښېنوی. (۱۰) دوه لوچک خلک هغه ته مخامخ کښېنوی چې تور ورباندي ولگوي چې هغه د خدای او پاچا سپکاوی کړی دی. بیا هغه د ښار نه دباندې بوځی او سنگسار یې کړی چې مړ شي.» (۱۱) کله چې هغوی د ایزابل لیکونه تر لاسه کړل، څه چې هغې غوښتي وو هغوی هماغسې وکړل. (۱۲) هغوی اعلان وکړ چې نن روژه

ونیسئ. خلک راتپول شول او نابوت یې د غونډې په سر کې کښېناوه. (۱۳) په دې وخت کې دوه لوچکان راننوتل او نابوت ته مخامخ کښېناستل. بیا هغوی په نابوت باندې تور ولگاوه چې هغه خدای او پاچا ته سپکاوی کړی دی، نو خلکو نابوت دباندي وويست او هغه یې سنگسار کړ او مړ شو.

(۱۴) د یزرعیل مشرانو بېرته ایزابل ته پیغام ولېږه ویې ویل چې «نابوت سنگسار او ووژل شو.» (۱۵) څنگه چې ایزابل د هغوی پیغام تر لاسه کړ، هغې اخاب ته وویل: «اوس کولای شې چې د انگورو هغه باغ واخلي چې نابوت د هغه د خرڅولو څخه انکار کړی ؤ. هغه مړ شوی دی.» (۱۶) هغه وخت چې اخاب واورېدل چې نابوت مړ شوی دی، سمدلاسه روان شو چې د هغه باغ خپل کړي.

الیاس د اخاب غندنه کوي

(۱۷) څښتن الیاس نبي ته چې د تشبي څخه ؤ، وویل: (۱۸) «لار شه د اسراییلو د پاچا اخاب سره چې په سامره کې پاچاهي کوي، وگوره. هغه د نابوت د انگورو باغ نیولی دی او همدا اوس په دې باغ کې دی. (۱۹) لار شه او هغه ته ووايه چې زه داسې وایم: ای اخابه، تا نابوت په قتل ورساوه او د هغه جايداد دې ونیوه. په هماغه ځای کې چې سپیانو د نابوت وینه وختله، ستا وینه به هم وختي.»

(۲۰) کله چې اخاب الیاس وليده، هغه وویل: «ای زما دښمنه، اخر دې پیدا کړم.» الیاس ځواب ورکړ: «هو، پیدا مې کړې! ای اخابه، تا هغه بد کارونو ته ځان سپارلی دی چې څښتن ورڅخه کرکه کوي. (۲۱) نو څښتن تاته وایي: اوس به زه په تا باندې یوه بلا راولم. زه به تا او ستا د کورنۍ هر یو نارینه که هغه غلام وي یا ازاد، له منځه یوسم. (۲۲) ستا کورنۍ به د نباط زوی یروبعام پاچا او د اخیا د زوی بعشا پاچا د کورنیو په شان شي. ته د

اسراييليانو د گناهكارۍ سبب گرځېدلى يې، نو ځكه دې زما قهر راپارولى دى. (۲۳)
همدارنگه د ايزابل په اړه څښتن داسې وايي: د هغې بدن به په يزرعيل كې سپي وخورى.
(۲۴) ستا د هغو خپلوانو بدنونه چې په بڼار كې مړه كيږي، هغه به سپي وخورى او په
صحرا كې چې مړه كيږي، هغه به مرغان وخورى.»

(۲۵) هېچا د څښتن د حكم څخه په سرغړونه كې د اخاب په اندازه داسې ټينگه اراده نه
درلودله - او ايزابل هغه هڅاوه. (۲۶) تر ټولو بده خبره دا وه چې هغه د بتانو عبادت كاوه،
لكه څنگه چې مخكې به اموريانو كاوه. څښتن هغوى له هغه هېواد څخه شړلي وو او دا
هېواد يې اسراييلو ته ورگرې و.

(۲۷) كله چې اخاب دا خبرې واورېدلې، هغه خپل كالي وشكول او شپه او ورځ به يې د
وير كالي اغوستي وو. هغه خفه ؤ او روژه يې نيوله.

(۲۸) څه موده وروسته، څښتن الياس نبي ته وويل: (۲۹) «ته وينې چې اخاب ماته خپل
ځان څومره عاجز كړى دى؟ ترڅو پورې چې هغه ژوندى وي زه به په هغه باندي بلا نه
راولم. خو زه به د هغه د زوى د ژوند په دوران كې د اخاب كورنى په بلا اخته كړم.»

اخاب ته د ميكايا نبي خبردارى

(دوهم تواريخ ۱۸: ۲ - ۲۷)

۲۲ (۱) تر درې كالو پورې د اسراييلو او سوريې ترمنځ سوله وه. (۲) په درېم كال د
يهودا پاچا يهوشافاط د اسراييلو د پاچا اخاب د ليدلو دپاره ورغى. (۳) اخاب د خپلو
درباريانو څخه پوښتنه وكړه: «مونږ د دې هڅه ولې نه ده كړې چې د جلعاد راموت بڼار
بېرته له سوريې څخه ونيسو؟ هغه زمونږ دى.» (۴) بيا هغه د يهوشافاط څخه پوښتنه

وکره: «ایا ته به زما سره راموت ته لار شې چې په سوریایانو باندې حمله وکړو؟»
یهوشافاط ځواب ورکړ: «یوازې دا راته ووايه چې څه وکړم، زما لښکرې او اسونه ستا په
خدمت کې دي. (۵) خو پرېږده چې لومړی د څښتن څخه پوښتنه وکړو.»

(۶) اخاب نبیان راوغوښتل چې شاوخوا څلور سوه تنه وو او د هغو څخه یې پوښتنه
وکره: «ایا زه په راموت باندې حمله وکړم که نه؟» نبیانو ځواب ورکړ: «هو، څښتن به
ستاسو سره مرسته وکړي چې هغوی ته ماتې ورکړی.» (۷) خو یهوشافاط پوښتنه وکره:
«ایا دلته کوم بل نبی نشته چې د هغه په وسیله مونږ د څښتن سره مشوره وکړو؟» (۸)
اخاب ځواب ورکړ: «دلته یو بل نبی هم شته، یعنې د یمله زوی میکایا. خو زه د هغه څخه
کرکه لرم، ځکه چې هغه هېڅکله زما په هکله بڼه پېشگویی نه کوي او تل بده پېشگویی
کوي.» یهوشافاط ځواب ورکړ: «داسې مه وایه.» (۹) بیا د اسراییلو پاچا یو درباري
راوغوښت او ورته ویې ویل: «لار شه او زر میکایا زما حضور ته راوله!» (۱۰) اخاب او
یهوشافاط دواړو خپل شاهانه کالي اغوستي وو او د سامرې د دروازې تر څنګ په درمند
ځای کې په خپلو تختونو باندې ناست وو. ټولو نبیانو د هغوی په حضور کې پېشگویانې
کولې. (۱۱) د کنعنه زوی صدقیا چې د نبیانو د ډلې څخه ؤ، د خپل ځان دپاره د اوسپنې
څخه ښکرونه جوړ کړي وو، ویې ویل: «ای اخابه، څښتن وایي چې ته به د دې ښکرونو په
وسيله په سوریایانو باندې حمله وکړې او هغوی به له منځه یوسي.» (۱۲) ټولو نبیانو دا
ومنله چې اخاب دې په راموت کې په سوریایانو باندې حمله وکړي او دا یې هم وویل چې
څښتن به د هغه سره مرسته کوي چې هغوی ته ماتې ورکړي.

(۱۳) په همدې وخت کې هغه استازی چې د میکایا پسې تللی ؤ، هغه ته یې وویل: «ای
میکایا، ټولو نبیانو د اخاب دپاره د بریالیتوب پېشگویی وکړه، اوس لار شه او د هغو خبره
تایید کړه.» (۱۴) خو میکایا ځواب ورکړ: «زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم هرڅه
چې څښتن ماته وایي زه به هماغه پاچا ته ووايم.» (۱۵) بیا میکایا اخاب ته ورغی او

اخاب ورځه پوښتنه وکړه: «ای میکایا، ایا زه راموت ته د جگړې دپاره لار شم یا نه؟»
 میکایا ځواب ورکړ: «حمله ورباندې وکړئ، تاسو به بریالی شئ. څښتن به هغوی تاسو ته
 تسلیم کړي.» ﴿١٦﴾ خو پاچا میکایا ته وویل: «څو ځلې باید زه تاته قسم درکړم چې
 یوازې هغه څه راته ووايه چې څښتن ویلي دي؟» ﴿١٧﴾ میکایا ځواب ورکړ: «ما ولیدل
 چې اسرائیلي عسکر د هغو پسونو په شان دي چې په غونډیو کې اخوا دې خواگرځي او
 شیون نه لري. څښتن وویل: دغه لښکر مشر نه لري. نو پرېږده چې هغوی په خیر سره خپلو
 کورونو ته لاړ شي.» ﴿١٨﴾ اخاب، یهوشافاط ته وویل: «ما تاته ونه ویل چې هغه به زما په
 هکله هېڅکله بڼه پېشگویی ونه کړي، هغه یوازې بده پېشگویی کوي؟» ﴿١٩﴾ میکایا په
 ځواب کې وویل: «واوره چې څښتن نور څه وویل! څښتن مې په اسمان کې ولیده چې په
 خپل تخت باندې ناست ؤ او ټولې فرښتې د هغه بڼې او چپ اړخ ته ولاړې وې.» ﴿٢٠﴾
 څښتن پوښتنه وکړه: «څوک کولای شي چې اخاب وغولوي چې هغه راموت ته لاړ شي او
 هلته ووژل شي؟» یو څو فرښتو یوه خبره او نورو بله خبره کوله ﴿٢١﴾ نو په پای کې یوه
 ارواح رامخکې شوه، د څښتن په مخکې ودرېدل او هغه ته یې وویل: «زه کولای شم چې
 اخاب وغولوم.» ﴿٢٢﴾ څښتن ورځه پوښتنه وکړه: «څنگه؟» ارواح ځواب ورکړ: «زه به د
 اخاب په ټولو نیانو باندې دروغ ووايم.» څښتن ځواب ورکړ: «بڼه ده. اوس لاړه شه او هغه
 وغولو. ته به بریالی شي.» ﴿٢٣﴾ ای اخابه! کټ مټ هماغسې وشول. څښتن ستا ټول نیان
 دې ته مجبور کړل چې تاته دروغ ووايي، ځکه د څښتن اراده دا ده چې ستا په سر باندې
 بلا راشي.»

﴿٢٤﴾ بیا صدقیا میکایا ته نژدې شو، په خپره یې ووايه او پوښتنه یې ترې وکړه: «کله د
 څښتن روح زما څخه تللی دی او ستا سره یې خبرې کړې دي؟» ﴿٢٥﴾ میکایا ځواب
 ورکړ: «په هغه ورځ به په دې باندې پوه شې چې د یو کور په شاتنۍ کوټه کې پټ شې.»

﴿٢٦﴾ اخاب امر وکړ: «میکایا ونیسئ! هغه د سامرې والي آمون او شاهزاده یوآش ته

ورولئ. ﴿٢٧﴾ هغوی ته ووايئ چې میکایا په زندان کې واچوئ او ترڅو پورې چې زه بېرته په خیر سره راستنېږم هغه ته یوازې ډوډۍ او اوبه ورکوی.﴾ ﴿٢٨﴾ میکایا وویل: «که چېرې ته په خیر سره بېرته راستون شوې، نو خښتن به زما په وسیله خبرې نه وي کړې.» بیا یې ټولو خلکو ته وویل: «ما چې څه وویل هغه هېر نه کړئ.»

د اخاب مړینه

(دوهم تواریخ ۱۸: ۲۸ - ۳۴)

﴿٢٩﴾ نو د اسراییلو پاچا اخاب او د یهودا پاچا یهوشافاط د خپلو لښکرو سره د جلعاد راموت ته روان شول. ﴿٣٠﴾ مخکې له دې چې هغوی جنگ ته لاړ شي، اخاب وویل: «ای یهوشافاطه! زه به خپله څېره بدله کړم، خو ته خپله شاهانه چپنه واغونده.» نو اخاب خپله څېره بدله کړه او جگړې ته لاړ.

﴿٣١﴾ د سوریې پاچا د خپلو جنګي ګاډیو دوه دېرشو قوماندانانو ته امر وکړ: «پرته د اسراییلو له پاچا څخه د بل چا سره جگړه ونه کړئ.» ﴿٣٢﴾ نو کله چې هغوی یهوشافاط په خپله شاهانه چپنه کې ولیده، هغوی فکر وکړ چې هغه اخاب دی، نو هغوی په هغه باندې د حملې دپاره راوګرځېدل. خو کله چې یهوشافاط چیغې ووهلې، ﴿٣٣﴾ هغوی پوه شول چې هغه اخاب نه دی، نو د هغه د تعقیبولو څخه یې لاس واخیست.

﴿٣٤﴾ خو د جگړې په وخت کې یو سوریایي عسکر په سهوې سره یو غشی ګوزار کړ او هغه د اخاب د زغرو د کالیو په درز باندې ولګېده. اخاب د خپلې جنګي ګاډۍ چلوونکي ته وویل: «راوګرځه او ما د جگړې د میدان څخه وباسه، ځکه چې زه ټیټ شوی یم.» ﴿٣٥﴾ جگړه ټوله ورځ سختېدله، اخاب په خپلې جنګي ګاډۍ کې تکیه وهلې وه او د هغه ځای څخه یې د سوریایانو لښکرې لیدلې. د هغه څخه وینه د ګاډۍ په ښکتنۍ برخه باندې توی

شوه او د مانبام په وخت هغه ساه ورکړه. (٣٦) د لمر پرېواته په وخت کې د اسراييلو په لښکرو کې کوم يو نورو ته چيغې ووهلې: «په شا شئ! هر يو بېرته خپل ښار او وطن ته لاړ شئ!»

(٣٧) په دې توگه اخاب پاچا مړ شو. د هغه مړی سامريې ته يووړل شو او هلته ښخ شو.
(٣٨) هغوی د هغه جنگي گاډۍ په سامره کې د يو ډنډ تر څنګ ووينځله، يعنې هغه ځای چې فاحشو به په کې خپل ځانونه وينځل. سپيانو د هغه وينه وختله. لکه څنګه چې څښتن ويلی وو، هماغسې وشول.

(٣٩) نور هغه ټول کارونه چې اخاب د خپلې پاچاهۍ په وخت کې کړي وو، چې په هغو کې هغه ماني چې د فيلانو په غاښونو باندې يې ښکلې کړې وه او د ښارونو جوړول شامل دي، دا ټول د اسراييلو د پاچاهانو د تاريخ په کتاب کې ليکل شوي دي. (٤٠) اخاب مړ شو او د هغه زوی اخزيا د هغه په ځای پاچا شو.

د يهودا پاچا يهوشافاط

(دوهم تواريخ ٢٠: ٣١ - ٢١: ١)

(٤١) د اسراييلو د پاچا اخاب د پاچاهۍ په څلورم کال د آسا زوی يهوشافاط د يهودا پاچا شو. (٤٢) يهوشافاط د پنځه دېرشو کالو په عمر ؤ چې پاچا شو او هغه په اورشليم کې پنځه ويشت کاله پاچاهي وکړه. د هغه د مور نوم عزوبه وه چې د شلحي لور وه. (٤٣) هغه د خپل پلار آسا په شان هماغه کارونه وکړل چې د څښتن په نظر کې سم وو، خو سيمه ييز عبادتځايونه وران نه شول او خلکو هلته نذرانې وړاندې کولې او خوشبويي يې سوځوله. (٤٤) يهوشافاط د اسراييلو د پاچا سره هم سوله وکړه.

(٤٥) د يهوشافاط د پاچاهۍ نورې ټولې پېښې او د هغه زېږورتوب او جگړې د يهودا د

پاچاهانو د تاریخ په کتاب کې لیکل شوي دي. (٤٦) هغه ټول پاتې لواطت کاران او فاحشې چې د ده د پلار په پاچاهۍ کې په بتخانو کې یې خدمت کاوه، له منځه یووړل.

(٤٧) په هغه وخت کې د ادوم په هېواد کې پاچا نه ؤ، نو د یوې ټیټې رتبې درباري به په هغه هېواد باندې حکومت کاوه. (٤٨) یهوشافاط بحري کشتی گانې جوړې کړې چې د سرو زرو د واردولو دپاره اوفیر ته لاړې شي. خو هغه په عصیون جابر کې ماتې شوې او هېڅکله لاړې نه شوې. (٤٩) د اخاب زوی اخزیا یهوشافاط ته داسې وړاندیز وکړ: «پرېږده چې زما د کشتی چلوونکي ستا د کشتی چلوونکو سره لاړ شي.» خو یهوشافاط د هغه وړاندیز ونه منلو. (٥٠) یهوشافاط مړ شو او د خپل نیکه داود د بنار په شاهي هدیره کې بنځ شو. د یهوشافاط زوی یهورام د هغه په ځای پاچا شو.

د اسراییلو پاچا اخزیا

(٥١) د یهودا د پاچا یهوشافاط د پاچاهۍ په اوولسم کال، د اخاب زوی اخزیا د اسراییلو پاچا شو او هغه دوه کاله په سامره کې پاچاهي وکړه. (٥٢) اخزیا د خپل پلار اخاب، د خپلې مور ایزابل او همدارنگه د یروبعام پاچا په شان څوک چې د اسراییلو د خلکو د گناهکاری سبب شو، هغه هم د څښتن په وړاندې گناه وکړه. (٥٣) اخزیا د بعل خدمت او عبادت کاوه. لکه څنگه چې د هغه پلار کړي وو، د اسراییلو څښتن خدای یې ډېر په قهر کړ.